

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิตรัก

เรื่อง “ ภาพความหลัง “

DIRECTING OF ROMANTIC SHORT FILM

TITLE “ PAST “

9548

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... **71344**
วัน,เดือน,ปี..... **- 8 พ.ค. 2550**

b..... 11712951
i.....

ศิลปะนั้นฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ ภาควิชาศิลปะการศึกษาศาสตร์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิตรัก เรื่อง “ภาพความหลัง”
DIRECTING OF ROMANTIC SHORT FILM TITLE “PAST”

นายทักษิณ มณีไพโรจน์
Mr. THAKSIN MANEEMAIROJ

ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....*Thaksin Maneeairoj*.....วันที่ 5 มี.ค. 49
(อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่)

หัวหน้าภาควิชา.....*Thaksin Maneeairoj*.....วันที่ 5 มี.ค. 49
(อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิตรักเรื่อง “ภาพความหลัง”
DIRECTING OF DRAMA SHOT FILM TITLE “PAST”
ชื่อ ทักษิณ มณีไพโรจน์
สาขาวิชา ภาพยนตร์และวีดิโอ
ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาบันยุครัตนศาสตร์
ปีการศึกษา 2548
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์วีศักดิ์ รักใหม่

บทคัดย่อ

จุดเริ่มของการทำศิลปนิพนธ์เรื่องนี้ เริ่มขึ้นจากการได้อ่านเรื่องสั้นเรื่องหนึ่งที่ มีชื่อว่า “ภาพความหลัง” ซึ่งเป็นงานเขียนของ เสี้ยวจันทร์ แรมไพโร เมื่ออ่านเรื่องนี้จบทำให้ เกิดความคิดว่าคนเราทุกคนนั้นย่อมจะมีภาพความหลังที่ตนเองจำฝังใจไม่เรื่องใดก็เรื่องหนึ่ง ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องที่ดี หรือเป็นเรื่องที่เลวร้าย และถ้ามันเป็นเรื่องที่เลวร้ายเราจะทำอย่างไรเพื่อที่จะลืม เหตุการณ์ครั้งนั้น และจะไม่ทำให้เหตุการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้นกับเราอีก ในภาพยนตร์จะเป็นการ ดัดแปลงเรื่องราวจากในหนังสือ และเขียนขึ้นมาใหม่ให้เหมาะสมกับการทำเป็นภาพยนตร์ขนาด สั้น รวมไปถึงการนำความรู้ทางด้านภาพยนตร์มาใช้ในการผลิตภาพยนตร์ได้อย่างเหมาะสมและ สามารถถ่ายทอดแนวคิดไปสู่ผู้ที่ชมได้ เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการทำงานในช่วงแรกคือการนำบทมา พัฒนา หาข้อมูลอ้างอิงเพื่อใช้ในสถานการณ์ต่างๆ และนำมาพัฒนาให้เป็นบทภาพยนตร์ให้ได้ เหมาะสมที่สุด ในขั้นตอนการถ่ายทำ การเตรียมงานในการถ่ายทำต่างๆเพื่อให้ปัญหานั้นเกิดน้อย ที่สุดในการถ่ายทำ การเลือกตัวนักแสดง และสถานที่ถ่ายทำที่เห็นว่าสมจริง และเหมาะสม

กิตติกรรมประกาศ

ในการทำศิลปะนิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี หลังจากได้ใช้เวลาที่มีในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลในการทำงาน ผ่านกระบวนการต่างๆอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอน แต่งานชิ้นนี้ จะไม่สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ถ้าปราศจากบุคคลที่ช่วยเหลือข้าพเจ้า ทั้งร่างกาย และแรงใจ ข้าพเจ้าขอขอบคุณ

- สมาชิกในครอบครัวของข้าพเจ้าทุกคน
- อาจารย์วีรศักดิ์ รักใหม่ และคณะกรรมการทุกท่าน
- กิติภณ ปราโมช ณ อรุณา ที่เอื้อเฟื้อในการใช้สถานที่ถ่ายทำ
- คณาวุฒิ อ่องเอิบ สำหรับภาพที่ใช้ในการประกอบฉาก
- สิทธิชัย เจียรนัย และ พีโอ สำหรับนิตยสารเพื่อใช้เข้าฉาก
- นักแสดง ทีมงาน เพื่อน พี่ น้อง นิสิตศิลป์ลาดกระบัง และทุกคนที่เกี่ยวข้องที่ข้าพเจ้าไม่ได้เอ่ยนามไว้ ณ ที่นี้

ขออำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจงดลบันดาลให้ผู้มีพระคุณทุกท่านจงมี สุข ความสุข ความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานและมีกำลังใจในการสร้างสรรค์ผลงานให้เกิดประโยชน์ต่อ ประเทศชาติ และสาขาอาชีพที่ได้ศึกษาต่อไป

ทักษิณ มณีไพโรจน์
มีนาคม 2549

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	ณ

บทที่

1. บทนำ.....	1
หัวข้อโครงการ.....	1
ความเป็นมาของโครงการ.....	1
ลักษณะความเป็นมาของโครงการ.....	1
คำจำกัดความของโครงการ.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	2
ขอบเขตของโครงการ.....	2
แนวทางในการศึกษา.....	2
แหล่งข้อมูล.....	2
2. การศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	
ความหมายของภาพยนตร์ขนาดสั้น.....	4
คุณลักษณะของภาพยนตร์ขนาดสั้นกับภาพยนตร์ขนาดยาว.....	4
แนวทางพื้นฐานของภาพยนตร์ขนาดสั้น.....	5
บทภาพยนตร์ขนาดสั้น.....	7
การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น.....	10
3. บทภาพยนตร์.....	
ประเด็น.....	12
โครงเรื่องย่อ.....	12
ลักษณะตัวละคร.....	12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์เรื่องภาพความหลัง.....	13
ฉบับแก้ไข.....	23
4. ขั้นตอนก่อนถ่ายทำภาพยนตร์	
การคัดเลือกนักแสดง.....	28
เอกสารคัดเลือกนักแสดง.....	30
การออกแบบงานสร้าง.....	33
การสำรวจค้นหาสถานที่ถ่ายทำ.....	33
การออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย.....	36
การวางแผนการถ่ายทำ.....	37
บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ.....	37
บทภาพ.....	51
การแยกองค์ประกอบของการถ่ายทำ.....	51
การจัดงบประมาณในการสร้างภาพยนตร์.....	58
5. ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์	
งานแสดง.....	61
งานออกแบบงานสร้าง.....	62
งานถ่ายทำภาพยนตร์.....	62
การจัดการ.....	63
การบันทึกเสียงภาพยนตร์.....	64
6. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์	
การตัดต่อลำดับภาพ.....	65
7. บทสรุปข้อเสนอแนะ	
บทสรุปการทำงาน.....	73
ปัญหาขั้นตอนก่อนถ่ายทำภาพยนตร์.....	74
ปัญหาขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	74
ปัญหาขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	75

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ.....	76
บรรณานุกรม.....	77
ประวัติผู้เขียน.....	78

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	
4.1 ภาพนักแสดง แบงค์.....	31
4.2 ภาพนักแสดง เบน.....	32
4.3 ภาพห้อง location จริง.....	34
4.4 ภาพห้องหลังฉาก set ฉาก.....	34
6.1 – 6.72 ภาพการตัดต่ออย่างละเอียด.....	68

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

หัวข้อโครงการ

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิตรัก เรื่อง “ภาพความหลัง”

ความเป็นมาของโครงการ

เมื่อผมได้อ่านหนังสือเรื่องสั้นของ คุณ กนก สิมทอง (เสี้ยวจันทร์ แรมไพร) ชื่อเรื่อง ภาพความหลัง พิมพ์ครั้งแรกลงในนิตยสารจันทร์ พุศิจกายน 2536 เมื่อผมอ่านเรื่องนี้จบผมรู้สึกมีความประทับใจในเรื่องนี้ และเนื้อหาของเรื่องเป็นเนื้อหาที่ร่วมสมัย ผมจึงอยากถ่ายทอดจากตัวหนังสือออกมาเป็นภาพยนตร์ ซึ่งผมได้แก้ไขเนื้อเรื่องบางตอนจากดั้งเดิมทำให้เป็นบทภาพยนตร์สั้นมากขึ้น

ลักษณะของโครงการ

เป็นการกำกับภาพยนตร์ชีวิตขนาดสั้นใช้เรื่องความรักเป็นตัวดำเนินเรื่อง ชายหนุ่มที่คิดว่าความรักที่เขามีต่อผู้หญิงที่เขา รักเป็นตัวปิดกั้นความอิสระของเขา แต่เมื่อเขาได้สูญเสียเธอไปเขาจึงได้รู้ว่าความอิสระทำให้เขาต้อง โดดเดี่ยวและทรมานกับความหลังครั้งที่ยังมีคนที่รักอยู่

คำจำกัดความของโครงการ

กำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต เป็นเรื่องราวที่ว่าด้วยการตั้งใจทำสิ่งที่มืออยู่ในวันนี้ให้ดีที่สุด หากเมื่อสูญเสียมันไปแล้วอยากกลับย้อนเวลาไปใหม่ก็ไม่มีประโยชน์ เปรียบกับความรักเมื่อได้เจอกับมันก็ควรจะดูแลเอาไว้อย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. นำเสนอให้เห็นถึงคุณค่าต่อสิ่งที่ตนเองมีอยู่
2. ต้องการให้ผู้ที่กำลังนั่งคิดโดยไม่ลงมือทำ ได้ลงมือทำในสิ่งที่คิดไว้ขึ้นมาเป็นรูปเป็นร่าง เพียงแค่ก้าวเดินออกไปหาสิ่งที่เราต้องการ ก่อนที่จะสูญเสียมันไป
3. ได้รับทักษะในการทำงานเพิ่มมากขึ้น
4. ทำให้งานสำเร็จออกมาเป็นภาพยนตร์ขนาดสั้น 1 เรื่อง

ขอบเขตของโครงการ

ถ่ายทำเป็นภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิตรัก เรื่อง “ภาพความหลัง” ถ่ายทำด้วยกล้องดิจิทัล ความยาวประมาณ 15 นาที

แนวทางในการศึกษา

1. นำบทจากเรื่องสั้นมาแปลงเป็นบทภาพยนตร์ ขนาดสั้นเพื่อใช้ในการถ่ายทำ
2. ดูบุคลิกลักษณะของตัวละครในบท เพื่อใช้ในการหานักแสดงเพื่อมาแสดงต่อไป
3. หาสถานที่ที่เหมาะสมกับเค้าโครงเรื่องในบท เพื่อให้ตัวอักษรที่เขียนในหนังสือออกมาเป็นภาพ
4. หานักแสดงที่เหมาะสม และสามารถเล่นได้ โดยมีพื้นฐานการแสดงมาก่อน เพื่อลดปัญหาจากการแสดงไม่ได้ พร้อมทั้งหาสถานที่ถ่ายทำที่เหมาะสมกับเรื่อง

แหล่งข้อมูล

หนังสืออ้างอิง

- วินทร์ สืบเชิง , การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต , ศิลปนิพนธ์ศิลปกรรมศาสตร์ บัณฑิต , กรุงเทพมหานคร ;คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง , พ.ศ. 2546
- เสี่ยวจันท์ แรมไพร์ , หนังสือรวมเรื่องสั้น มีเข้าผีออก , กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ประภัสสร เลิศอนันต์, การกำกับภาพยนตร์, กรุงเทพมหานคร; สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, พ.ศ. 2544
- รักसानต์ วิวัฒน์สินอุดม, คนสร้าง สร้างหนัง หนังสือ, กรุงเทพมหานคร ; จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พ.ศ. 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาคุณค่าและวิเคราะห์ข้อมูล

1 ความหมายของภาพยนตร์ขนาดสั้น

ภาพยนตร์ขนาดสั้นต้องมีความยาวไม่เกิน 30 นาที การเล่าเรื่องอาจจะมีพื้นฐานในภาพยนตร์ชีวิต ภาพยนตร์สารคดี หรือภาพยนตร์ทดลองชนิดต่างๆ ซึ่งสามารถเป็นไปได้ทั้ง Live action หรือ Animation ภาพยนตร์ขนาดสั้นมีวัตถุประสงค์ของการบรรยายเล่าเรื่องและรูปร่างของเรื่อง อาจเกี่ยวข้องกับรูปแบบการบรรยายเรื่องที่กระตุนรูปทรงของการเล่าเรื่องหรือใช้การแสดงเป็นตัวบรรยาย ซึ่งมีการนำเสนอเป็นแบบแถลงหรือกล่าววัตถุประสงค์ของเรื่องราวมากกว่าเป็นภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้นเท่านั้น

ภาพยนตร์ที่มีความยาวกว่า 30 นาที มีแนวโน้มที่จะเข้าถึงตัวละครและโครงเรื่องที่แตกต่างกัน ซึ่งมักจะมีโครงเรื่องที่ 2 หรือโครงเรื่องรอง ในขณะที่ภาพยนตร์ขนาดสั้นนั้นมีการเข้าถึงตัวละครเพียงอย่างเดียว โครงเรื่องและตัวละครต่างๆ ธรรมดา ซึ่งเวลาจำกัดนั้นจะช่วยเสริมสร้างความแตกต่างในเรื่องนี้ได้อย่างชัดเจน

คุณลักษณะของภาพยนตร์ขนาดสั้นกับภาพยนตร์ขนาดยาว

หากไม่พูดถึงเรื่องความแตกต่างกันในเรื่องความยาวของระยะเวลาในภาพยนตร์ขนาดสั้น และภาพยนตร์ขนาดยาวแล้วนั้น ยังมีส่วนที่มีความแตกต่างกันอีกมากทั้งในเรื่องของตัวละครซึ่งต้องมีตัวละครเฉพาะ ตัวประกอบอีกหลายตัว โครงเรื่องนั้นต้องมีความซับซ้อนอีกทั้งยังต้องมีโครงเรื่องรอง อาจมีการบอกเล่าถึงเรื่องของคนหลายคนในบทภาพยนตร์ขนาดยาวเรื่องเดียว แต่สำหรับภาพยนตร์ขนาดสั้นนั้นไม่มีเวลามากพอที่จะมีโครงเรื่องซับซ้อน หรือโครงเรื่องรองได้ ความง่ายกว่าของภาพยนตร์ขนาดสั้นขึ้นอยู่กับจำนวนของตัวละครและระดับของการวางโครงเรื่อง ซึ่งต้องไม่ยุ่งยากและซับซ้อนจนเกินไป เราต้องสร้างตัวละครหลักให้มีความซับซ้อน แต่ต้องเผยให้เห็นการแสดงที่ชัดเจนเพื่อเป็นการคลี่คลายหรือเปิดเรื่องให้คนดูเข้าใจ เนื่องจากระยะเวลาในภาพยนตร์ขนาดสั้นมีไม่มากพอเหมือนกับภาพยนตร์ขนาดยาว

¹ ประภัสสร เลิศอนันต์, การกำกับภาพยนตร์, กรุงเทพมหานคร, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, พ.ศ. 2544
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ผู้ใดเห็นประโยชน์ประการใด
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางพื้นฐานของภาพยนตร์ขนาดสั้น

แนวทางพื้นฐานของภาพยนตร์ขนาดสั้นแบ่งออกเป็นหัวข้อต่างๆดังต่อไปนี้

1. ความยาว ความยาวที่เหมาะสมที่สุดคือพอดีหรือลงตัวหรือได้ตอบสนองเรื่องอย่างพึงพอใจเล่าเรื่องได้อย่างสมบูรณ์ ครบถ้วน

2. ศูนย์กลางความคิดหลัก คือ อะไรก็ตามที่เกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดเป็นตัวยึดเรื่องราวและเนื้อเรื่องเข้าด้วยกัน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดควรจะเป็นบทเสริมของประเด็นหลัก

3. ข้อขัดแย้ง องค์ประกอบพื้นฐานของการแสดงทั้งหมด คือ ความต้องการทำให้เห็นข้อขัดแย้ง (Conflict) ชัดเจน ข้อขัดแย้งมีความสำคัญเพราะสร้างความตึงเครียด ซึ่งเป็นส่วนที่ช่วยดึงอารมณ์ของคนดูให้ทำงานจนกระทั่งข้อขัดแย้งนั้นได้รับการแก้ไข จากความตึงเครียดนั้นก็ผ่อนคลายในคอนจบของเรื่อง เราสามารถสร้างข้อขัดแย้งได้โดยกำหนดปัญหาหรือตั้งเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง มีตัวละครต้องการในบางสิ่ง อาจจะไม่มีความสุขหรือไม่สมหวัง ซึ่งจะช่วยกระตุ้นการให้ (Dramatic) ชัดเจนยิ่งขึ้น อุปสรรคที่ขจัดปัญหาเป็นการเพิ่มข้อขัดแย้งให้เข้มข้นขึ้น

พื้นฐานของข้อขัดแย้งที่มีอยู่หลายแบบสามารถเป็นไปได้ทั้งเรื่องแต่งขึ้นหรือเรื่องจริง

- ตัวเองขัดแย้งกับตัวเอง (Internal)
- บุคคลขัดแย้งกับบุคคล (Personal)
- บุคคลขัดแย้งกับสังคม (Social Environment)
- บุคคลขัดแย้งกับธรรมชาติ (Physical Environment)

เป็นการขัดแย้งแบบใดแบบหนึ่งหรือหลายแบบรวมกัน เป็นการดึงความสนใจของเราไปหาความยากลำบากของตัวละครหลัก สร้างจุดเชื่อมของอารมณ์ที่ลึกระหว่างคนดูและตัวละครหลัก โดยแสดงสาเหตุของการกระทำของตัวละครหลักเพื่อเอาชนะข้อขัดแย้งและแก้ปัญหา แล้วเราจะพอใจเมื่อข้อขัดแย้งได้แก้ปัญหาแล้ว ถ้าตัวละครสามารถได้สิ่งต่างๆ มาอย่างง่ายดายก็ไม่เกิดเรื่องราว (Story) ได้

4. เพียง 1 เหตุการณ์หลักเท่านั้น แนวคิดของภาพยนตร์ขนาดสั้นเน้นที่เหตุการณ์เดียวเกิดขึ้นภายในเรื่องต้องแก้ปัญหา เป็นการเล่าเรื่องในระยะเวลาที่กำหนดไว้ โดยการได้รับประสบการณ์ของภาพยนตร์ในเวลาจริง ซึ่งต้องแสดงให้เห็นถึงจุดเด่นที่เกี่ยวกับเรื่องราวภายใต้ข้อจำกัดเรื่องเวลา

5. **ขอบเขตปูมหลังของเรื่อง** ปูมหลังของเรื่อง (Back Story) คือประวัติ ข้อมูล หรือ การเปิดเผยของตัวละครที่จำเป็น เพื่อให้เข้าใจแรงจูงใจของตัวละครหลักในระหว่างเส้นทางของ เรื่อง ซึ่งในเวลาจำกัดของภาพยนตร์ ทำให้ต้องทำความเข้าใจเรื่องและตัวละครอย่างง่าย ๆ

6. **ตัวละครหลักตัวเดียว** ควรมีตัวละครหลักแค่เพียงตัวเดียว เนื่องจากภาพยนตร์ขนาด สั้นนั้นมีข้อจำกัดด้านเวลาเป็นตัวกำหนด ดังนั้นความซับซ้อนในการเสนอเรื่องราว ในส่วน ของตัวละครอื่นๆ นั้นก็ควรจะมีส่วนส่งเสริมตัวละครหลักชัดเจนในด้านบุคลิก ลักษณะ (Character) เป็นอย่างมาก การเข้าถึงตัวละครนั้นเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งจะทำให้ได้ด้วยการแยก องค์ประกอบของชีวิตตัวละครออกเป็น 2 ประการ คือ

1. **ชีวิตภายใน (Interior)** เป็นส่วนที่มองไม่เห็นการกระทำ (Action) ของตัวละครเป็น ปูมหลัง (Background) ของตัวละคร เริ่มจากตั้งแต่เกิดจนกระทั่งถึงเวลาเริ่มเรื่องราวของ ภาพยนตร์ ซึ่งเป็นกระบวนการก่อรูปร่าง (Form) ตัวละครของเรา

2. **ชีวิตภายนอก (Exterior)** เป็นส่วนที่มองเห็นการกระทำของตัวละคร (Action) ซึ่ง จะเผยให้เห็นลักษณะของตัวละครบอกความต้องการ มุมมอง ทัศนคติของตัวละครจนถึงบทสรุป ของเรื่อง

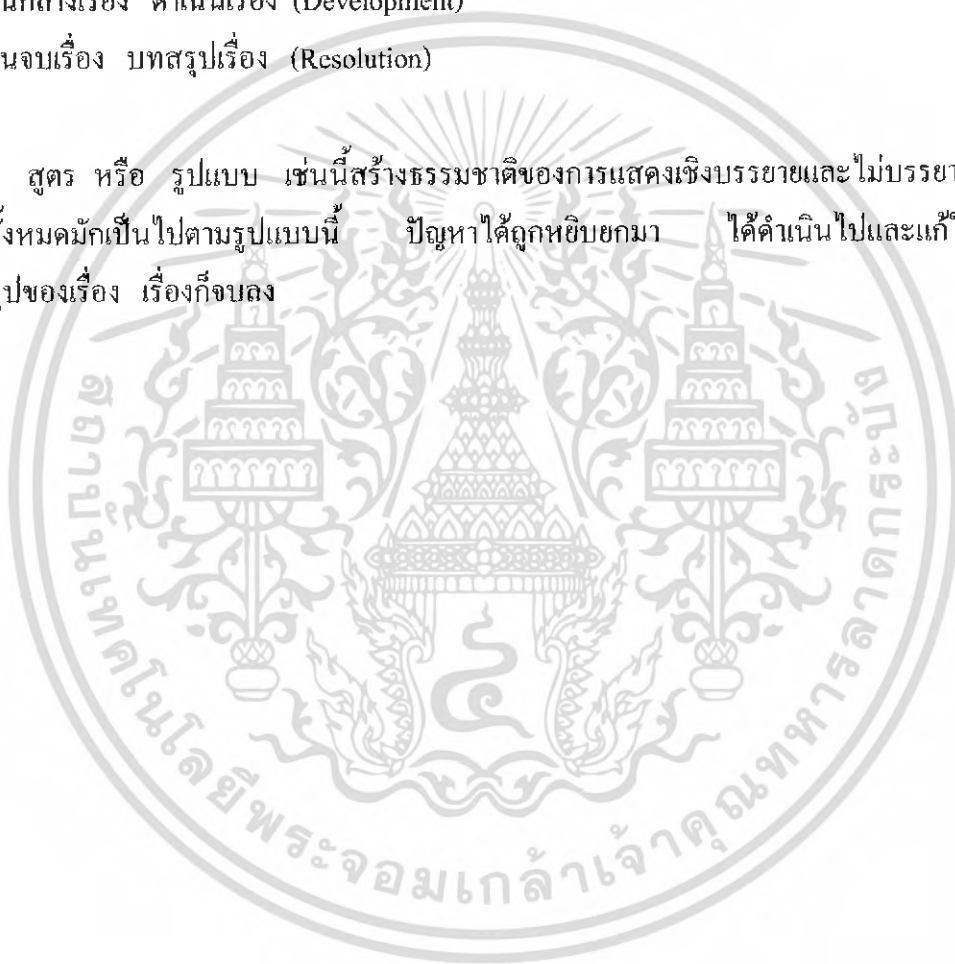
๒ บทภาพยนตร์ขนาดสั้น

รูปร่างของบทภาพยนตร์ขนาดสั้น

รูปร่างของบทภาพยนตร์ขนาดสั้นเป็นไปในโครงสร้าง (Structure) ที่ถูกจัดวางไว้ดังนี้

1. การเริ่มเรื่อง (Set up)
2. ตอนกลางเรื่อง ดำเนินเรื่อง (Development)
3. ตอนจบเรื่อง บทสรุปเรื่อง (Resolution)

สูตร หรือ รูปแบบ เช่นนี้สร้างธรรมชาติของการแสดงเชิงบรรยายและไม่บรรยาย เนื้อเรื่องทั้งหมดมักเป็นไปตามรูปแบบนี้ ปัญหาได้ถูกหยิบยกมา ได้ดำเนินไปและแก้ไขจนถึงบทสรุปของเรื่อง เรื่องก็จบลง

2

พรประสิทธิ์ พัฒนานุรักษ์ การผลิตภาพยนตร์ชั้นสูง กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ.2542
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนต่างๆ ที่กล่าวมานี้มักใช้มากในการเขียนบทภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้นทั่วไป ในส่วนของบทภาพยนตร์ขนาดสั้นนั้นก็ใช้ขั้นตอนต่างๆเหล่านี้เช่นกัน จะมีความแตกต่างกันในเรื่องของคุณลักษณะต่างที่กล่าวไว้ในข้างต้น

1.Theme คือ ประเด็นหลักของเรื่องที่จะนำเสนอ เป็นหัวใจหลักที่ยึดเรื่องราวทั้งหมดเอาไว้ บอกเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินไปของเรื่อง

2.Synopsis คือ เรื่องย่อของภาพยนตร์ทั้งหมดที่ขยายออกมาจาก Plot ที่ถูกคัดเลือกแล้วอีกที เพื่อให้ทราบโดยรวมว่าภาพยนตร์เรื่องนี้มีเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร เรื่องย่อนี้จะช่วยในการกำหนดขอบเขตของเนื้อหาเพื่อไม่ให้ดำเนินไปผิดทิศทาง

3.Treatment คือ โครงเรื่องขยายที่นำเสนอเหตุการณ์อย่างต่อเนื่องกัน เป็นการขยายโครงเรื่องมาจาก Synopsis อีกที โครงเรื่องขยายนี้เหมือนกับการเขียนเรื่องสั้น มีความยาวไม่จำกัดแต่ต้องไม่ยาวจนเกินไป ต้องนำเสนออย่างตรงไปตรงมา ใช้ภาษาที่เรียบง่าย ส่วนเรื่องรายละเอียดนั้นต้องมีการเล่าเรื่องที่ต่อเนื่องกัน ลักษณะเป็นการเขียนแบบบรรยายระบุดึงเนื้อหา ตัวละคร หรือเหตุการณ์ต่างๆ โดยมีได้เรียบเรียงลำดับเหตุการณ์ว่าสิ่งใดมาก่อนหลัง

4.Screenplay คือ บทแสดงที่ขยายมาจาก โครงเรื่องหลักทั้งหมด ขั้นตอนนี้จะเป็นการดำเนินเรื่องอย่างละเอียด มีการบรรยายโดยแยกออกเป็นฉากๆ เช่น ระบุออกมาว่าสถานที่ไหน ภายในหรือภายนอก สังเกตว่ายังไม่มีการใส่รายละเอียดของกล้องลงไป แต่จะเน้นไปที่เรื่องของตัวละคร บทสนทนา และการแสดงอย่างละเอียด

5.Shooting script คือ บทถ่ายทำภาพยนตร์ เป็นขั้นตอนของการนำบทภาพมาใส่รายละเอียดต่างๆ เป็นการเขียนบทภาพยนตร์ขั้นสุดท้ายเพื่อนำไปใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์ มีรายละเอียดที่เพิ่มเติมจากบทแสดงดังนี้

5.1 ส่วนนำได้แก่

- เลขลำดับ Shot เรียงลำดับตั้งแต่ Shot แรกจนถึง Shot สุดท้าย
- สถานที่และเวลา แสดงว่าสถานที่นั้นอยู่ที่ไหน ภายในหรือภายนอก เวลา เช้า สาย บ่าย เย็นหรือกลางคืน

5.2 ส่วนภาพได้แก่

- มุมกล้อง กำหนดว่ากล้องจะถ่ายมุมไหนเพื่อกานสื่อความหมายได้ดี โดยปกติมุมกล้องจะแบ่งเป็น มุมระดับสายตา (Eye level) , มุมสูง(High angle) , มุมต่ำ(Low angle)
- ขนาดภาพ กำหนดวัตถุที่จะถ่ายว่าจะให้อยู่ใกล้หรืออยู่ไกลเพียงใด เพื่อที่จะสื่อความหมายได้ตามต้องการ โดยปกติจะมี 3 ขนาดภาพ ได้แก่ ขนาดภาพใกล้(Close up) , ขนาดปานกลาง(medium shot) , ขนาดภาพไกล(Long shot) แต่จะมีการจำแนกรายละเอียดย่อยไปอีก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อกำหนดขนาดภาพได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น ภาพปานกลางค่อนข้างใกล้ (Medium-Close up) , ภาพไกลมาก(Extream-Long shot) เป็นต้น

- การเขียนคำอธิบาย คือ การเขียนบรรยายภาพเหตุการณ์การแสดงของตัวละคร
- การเคลื่อนกล้อง ระบุการเคลื่อนไหวของกล้อง เช่น Zoom in , Zoom out , Dolly , Tracking เป็นต้น
- การเชื่อมต่อภาพ เมื่อต้องการจบ Shot แล้ว ต้องคำนึงถึงความต่อเนื่องของภาพซึ่งมีหลายลักษณะให้เลือกใช้ตามความเหมาะสม เช่น ตัดไป (Cut) , เฟด (Fade) , ดิสโซลฟ์(Dissolve) เป็นต้น

5.3 ส่วนเสียงได้แก่

- เสียงบรรยายหรือเสียงสนทนา เสียงพูดเพื่อบอกความหมาย หรือเพื่อการดำเนินเรื่อง
- เสียงประกอบเพื่อช่วยสร้างอารมณ์ เช่น เสียงฟ้าผ่า เสียงปืน เสียงจกจันร้อง เป็นต้น
- เสียงดนตรีประกอบ เสียงเพลงหรือเสียงดนตรีที่ใช้ประกอบเรื่องราว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น

หน้าที่ของผู้กำกับภาพยนตร์

ผู้กำกับภาพยนตร์เป็นผู้รับผิดชอบตลอดงานผลิต มีหน้าที่ตั้งแต่การตัดสินใจในเรื่องการสร้างสรรค์ต่างๆ เช่น คัดเลือกนักแสดง ทีมงาน สถานที่ถ่ายทำ เป็นต้น เป็นผู้รักษาความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นไปในทางเดียวกันทั้งหมด ผู้กำกับภาพยนตร์ต้องมีการตัดสินใจที่รอบคอบและเด็ดขาด สามารถแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นระหว่างการถ่ายทำได้ เพื่อให้การดำเนินการถ่ายทำให้มีประสิทธิภาพตลอดจนจัดการกับงานหลังการถ่ายทำให้เสร็จสิ้นสมบูรณ์

คุณสมบัติของผู้กำกับภาพยนตร์ที่ดี

1. เป็นผู้ที่มีรู้จักวิธีการสร้างสรรค์งานออกมาได้อย่างสมบูรณ์
2. สามารถนำทฤษฎีทางภาพยนตร์มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน
3. เป็นผู้ที่มีไหวพริบและเข้าใจบทภาพยนตร์อย่างแท้จริง
4. รู้จักวิธีการทำงานระหว่างนักแสดงแต่ละคน
5. รู้จักวิธีการร่วมงานกับทีมงานและสร้างความเชื่อถือในการทำงาน
6. ต้องมีความรอบคอบและเด็ดขาดในการตัดสินใจ
7. มีความตั้งใจ มุ่งมั่น และทุ่มเทในการทำงาน

ผู้กำกับในฐานะเล่าเรื่องและปรับปรุงบท

บทภาพยนตร์นำเสนอเหตุการณ์ที่เป็นช่วงเวลาของตัวละครในเรื่อง ซึ่งต้องถ่ายทอดออกมาเป็นภาพ(Visual images) ผู้กำกับต้องประเมินได้ว่าเรื่องราวของภาพยนตร์มีการเล่าออกมาได้อย่างเหมาะสม บทที่เขียนสามารถบอกใจความสำคัญของเรื่องหรือแนวคิดได้ดีเพียงพอรหรือไม่ ถ้าหากบทภาพยนตร์มีความจำเป็นต้องปรับปรุง ผู้กำกับมีหน้าที่ใช้ความชำนาญในการเล่าเรื่องของตนเองเพื่อปรับปรุงให้ได้บทที่มีการเล่าเรื่องที่ดี สามารถเล่าเรื่องได้อย่างมีชั้นเชิง และนำเสนอเรื่องราวได้อย่างตรงประเด็น

การทำงานของผู้กำกับเพื่อให้ได้บทภาพยนตร์สำเร็จออกมานั้นอาจมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้างตามความเหมาะสม เช่น การขัดเกลามบทสนทนา , การเขียนปรับปรุงโครงเรื่องใหม่ เป็นต้น ถ้าบทคืออยู่แล้วผู้กำกับอาจต้องการเพียงเตรียมการถ่ายภาพโดยคิดบทถ่ายทำ นอกเหนือจากเนื้อหาของเรื่องและโครงสร้างที่สามารถส่งผลในการพัฒนาบทแสดง ผู้กำกับอาจได้รับแรงบันดาลใจจากสถานที่หรือนักแสดงก็ได้ ในขณะที่ออกหาสถานที่ผู้กำกับอาจคิดถึงฉากที่มีลักษณะเฉพาะก็ได้ ทำเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้เกิดแรงบันดาลใจจากบทในฉากใดฉากหนึ่งหรือทั้งเรื่องก็ได้ หรือจากได้ฟังนักแสดงอ่านบทแล้ว ผู้กำกับอาจตัดสินใจปรับปรุงเพื่อความเหมาะสมกับความสามารถของนักแสดง ในฐานะเป็นผู้เล่าเรื่องมีหน้าที่ค้นหา สืบหาเนื้อเรื่อง เป็นผู้เขียนบทละคร ประทับการเขียนและเริ่มต้นการถ่ายทำ จากนั้นก็เริ่มตัดต่อลำดับภาพ ผู้กำกับมีหน้าที่ค้นหาครั้งแล้วครั้งเล่า เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง จนกระทั่งได้งานที่สมบูรณ์ที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

ประเด็น

สิ่งที่ผ่านไปแล้วย่อมแก้ไขไม่ได้ แต่ทำปัจจุบันนี้ให้ดีที่สุดได้

โครงเรื่องย่อ

เบงต์ชายหนุ่มที่กำลังติดอยู่กับความหลังครั้งก่อน ซึ่งเขาคิดว่าตนเองเป็นต้นเหตุทำให้ เบน ซึ่งเป็นแฟนสาวของเขาเสียชีวิตลง และในตอนนี้เขาก็ได้มีความรักครั้งใหม่กับหญิงซึ่งเป็นนักดนตรีเล่นไวโอลิน ซึ่งเป็นตัวแทนทำให้เบงต์สามารถลืมความหลังครั้งก่อนได้ แต่ก็ไม่ทั้งหมด สิ่งที่ยังทำสิ่งต่าง ๆ นั้นทำให้เบงต์ย้อนไปถึงเบนได้แทบทุกเรื่อง จนสุดท้ายเหตุการณ์เดิมๆก็กลับขึ้นมาใหม่ หญิงได้ทะเลาะกับเบงต์แล้วหนีจากไป เหตุการณ์ที่เบนถูกข่มขืนแล้วเสียชีวิต ผุดเข้ามาในหัวสมองของเบงต์อีกครั้ง สุดท้ายเบงต์จึงเข้าใจได้ว่าสิ่งที่ผ่านไปแล้วในอดีตจะเป็นสิ่งที่สอนเขาให้เขาเข้มแข็งขึ้นและจะไม่ให้เหตุการณ์ที่เคยทำผิดไปแล้วนั้นเกิดขึ้นมาอีก

ลักษณะตัวละคร

เบงต์ ชายหนุ่มวัย 28 ปี อาชีพ นักเขียน และศิลปินอิสระ นิสัย เป็นคนชอบใช้ชีวิตอิสระ คืออยากทำอะไรก็ได้ โดยที่ไม่มีกรอบมากั้นมากจนเกินไป แต่ก็ยังต้องการใครสักคนที่มากอดดูแล และเข้าใจในตัวของเขา ไม่ค่อยพูดมาก ถ้าไม่พอใจในสิ่งใดจะเก็บอารมณ์ไว้ได้แต่ไม่ค่อยอยู่เท่าไรเพราะอาการจะแสดงออกมาทางสีหน้าเล็กน้อย ถ้าถึงจุดที่ทนไม่ได้ก็จะพูดออกมาตรงๆว่า ชอบ หรือไม่ชอบ ถึงแม้จะยอมรับความเห็นผู้อื่นบ้าง แต่ลึกๆก็คิดว่าความเห็นของตนเองนั้นถูกต้องที่สุด ที่บ้านมีฐานะปานกลาง พ่อแม่เลี้ยงแบบ ปลดปล่อยให้เรียนรู้ด้วยตัวเอง แต่จะคอยแนะนำอยู่ห่างๆ เพราะว่ามีพี่น้องถึง 5 คน พ่อแม่ดูแลได้ไม่ทั่วถึง และได้เข้ามาเรียนในกรุงเทพคนเดียวแต่พักอยู่กับญาติ เมื่อจบมหาวิทยาลัยจึงออกมาทำงานและอาศัยอยู่ในห้องเช่าตัวคนเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาบทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์

เรื่อง “ ภาพความหลัง ”

Sequence 1

Scene 1

ภายใน/กลางวัน/ห้องนอน

ในตอนเช้าวันใหม่ มีนนอนลงอยู่บนเตียงตัวเหยียดขา มองดูภาพงานศิลปะคอลลาจที่เขาทำขึ้นประดิษฐ์ประต้ออยู่บนฝาผนัง

vo.
 “ต่อไปนี่คงจะไม่มีเสียงเคาะประตูห้องอีกแล้ว”
 “จะไม่มีใครปรากฏขึ้นในยามเช้าที่เงียบเหงา”
 “พร้อมกับเสียงอ่อนหวานที่ผมคุ้นเคย”
 “มีนักเขียนคนหนึ่งเคยกล่าวไว้ว่า”
 “ชีวิตจะจัดกระจายไปตามแต่ละแห่ง”
 “แล้วนำมารวมกันให้เป็นเรื่องเดียวจึงกลายเป็นชีวิต”

มีนเดินวนดูไปยังรอบๆห้องสัมผัสข้าวของต่างๆที่เรียงรายไว้ในห้องนับเปี่ยมไปด้วยความเศร้ามาก ที่จะต้องจากไปจากห้องนี้

Scene 2 flash back

ภายใน/กลางวัน/ห้องนอน

เสียงเคาะประตูดังขึ้นเบาๆ ประตูเปิดแง้มอยู่เล็กน้อย การ์ตูน พลัดเข้ามาเบาๆมีนแก้มองทำเป็นหลับอยู่บนเตียง การ์ตูนเอาสิ่งของที่ถือมาวางไว้บนโต๊ะแล้วเอนกายนอนลงเคียงข้างหันหน้ามองไปยังที่มีน มีนหอมที่หน้าผากการ์ตูน สูดลมหายใจยาว แล้วพูดกระซิบเบาๆว่าคิดถึง

มีน

“คิดถึงนะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

vo.

“ผมทะนุถนอมเธอมาก แต่เธอก็มักป่วนเสมอ”

“บ่อยครั้งที่เธอกล่าวว่าผมไม่เข้าใจเธอเลย”

“ผมพยายามเรียนรู้จักเธอ อยากรักให้ดีที่สุด แต่เธอก็ไม่เคยเห็น”

“แต่ตอนนี้คงไม่มีเสียงเกาะประตุนั้นอีกแล้ว”

Scene 2a

ภายใน/กลางวัน/ห้องนอน

การ์ตูนเดินเข้าห้องมาพร้อมกับหมูปัง น้ำเต้าหู้ การ์ตูนวางของเสร็จแล้วจึงเดินตรงเข้ามา เขย่าที่ตัวมิน เพื่อปลุกให้ตื่นมากินหมูปัง และ น้ำเต้าหู้ที่เธอซื้อมา แต่มิน ไม่ขยับเขยื้อนตัวตื่นเพราะ ง่วงมาก การ์ตูนต่อว่าต่อขานมินแล้วจึง ไปนั่งกินหมูปังกับข้าวเหนียวคนเดียวด้วยความหงุดหงิด และ โกรธเล็กน้อย มินยังคงนอนอยู่อย่างนิ่งเงียบ แต่เมื่อกลิ่นหอมของหมูปังยั่ววนจนมุก มินจึงลุก ขึ้นมากินที่หมูปังโต๊ะต่างๆที่ตาปริ้อๆ การ์ตูนหายโกรธและยิ้มออกมา มินยิ้มตอบและแอบขำเล็กๆ ในท่าทางของการ์ตูน

vo.

“ผมยังจำได้ถึงเช้าอันอบอุ่นนั้น เธอมาพร้อมกับหมูปัง น้ำเต้าหู้”

“เธอเขย่ากายปลุกผมให้ตื่น”

“ผมเขียนหนังสือจนดึก เธอคง ไม่รู้ว่าผมง่วงแค่ไหน”

“ถ้าผมง่วง ความหิวนั้นจะเป็นเรื่องธรรมดา”

“แต่ผมก็ไม่อาจห้ามใจในกลิ่นหอมเย้ายวนของหมูปังได้”

“จึงต้องลุกขึ้นไป”

Sequence 2

Scene 3

ภายนอก/กลางวัน/หน้าศิริราช

การ์ตูน พา มิน เดินดูของตั้งแต่เข้าการ์ตูนแวะเข้าไปดูตามร้านขายของต่างๆ ไปเรื่อยๆ มิน คอยเดินตามด้วยอาการไม่ค่อยชอบออกมาเดิน ซื้อของนัก แต่ก็ต้องออกมา สักพักทั้งคู่ก็ไปนั่งพักที่ หน้าน้ำ การ์ตูนบอกกับมินว่าพรุ่งนี้ให้ไปตลาดนัดจตุจักรด้วยกัน เพราะเธอจะไปเดินซื้อของ แต่มิน พยายามปฏิเสธเพราะอยากพักผ่อนนอนอยู่ที่บ้านมากกว่าทั้งคู่จึงมีปากเสียงกัน การ์ตูนเดินตรง ออกมาเรียกแท็กซี่แล้วจากไป มินตามออกมาแต่ไม่ทัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การ์ตูน

“พรุ่งนี้ไปจตุจักรกับการ์ตูนด้วยนะจะไปดูของ”

มิน

“แล้วทำไมไม่ดูที่วันนี้ให้เสร็จไปเลยเล่า”

การ์ตูน

“มันไม่เหมือนกัน บอกให้ไปที่ไปเถอะน่า”

มิน

“ก็ไม่ต้องไป พรุ่งนี้มินอยากพักผ่อนนอนอยู่ที่บ้านมากกว่า”

การ์ตูน

“ขอให้ไปด้วย কেন ไม่ได้ช่วย”

มิน

“ก็วันนี้ก็มาแล้วไง”

การ์ตูน

“ถ้าพูดอย่างนี้วันหลังก็ไม่ต้องมาเจอกันเลยดีกว่า”

การ์ตูนหันหลังเดินจากไป

มิน

“มันเรื่องแค่นี้ทำไมต้องใส่อารมณ์กันด้วยล่ะ”

มินเดินตาม

vo.

“บางครั้งผมก็ไม่เข้าใจเธอ เหมือนเธออยากจะครอบครองผม”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“อยากจี้หัวใจให้ผมทำตาม ถ้าไม่ทำตามเธอ”
 “เธอก็จะโกรธหัวฟัดหัวเหวี่ยง นิ่งไม่พูดจา”
 “หนักเข้าก็กลายเป็นทะเลาะอย่างไรเหตุผล”
 “เธอมักพูดประโยคนี้เสมอ (ไม่มีใครเข้าใจเธอมากกว่าผมอีกแล้ว)”
 “ผมอยากแย้งเธอว่า ถ้าเข้าใจทำไมเธอทำให้ทุกสิ่งทุกอย่าง”
 “มันไม่เป็นอย่างที่เคยเป็น”
 “เธอทำเรื่องง่ายให้เป็นเรื่องยาก”
 “เธอนำเรื่องที่ไม่น่าจะเก็บเอามาใส่ใจเอามาคิด”

มีนเดิน ไปเรื่อยๆตามถนนด้วยอาการหงุดหงิด เหน็บ เบื่อ กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนี้ที่การเดิน
 จากไป

มีนถอนหายใจ

vo.
 “ความเป็นอิสระที่เคยมีอยู่ ผมหวงแหนมันมาก”
 “แต่ถูกจับเข้ากรงกรอบที่เธอสร้างขึ้น”
 vo.
 “เพื่อความรักผมยอมเธอได้”
 “แต่เพื่อความเป็นตัวของตัวเองผมยอมเธอไม่ได้”

Scene 4

ภายใน/กลางวัน/ห้องนอน

มีนนอนอยู่ในห้องนอนอยู่บนเตียงสายตามองไปยังที่ภาพงานคอสเพลจของเขาที่ยังไม่เสร็จ
 สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

vo.

“แต่ต่อไปนี่คงจะไม่มีเสียงเกาะประตูอีกแล้ว”
 “ผมต้องไปจากที่นี่ อยากไปเริ่มต้นในสถานที่ใหม่”
 “ที่ความหลังตามไปไม่ถึง”
 “ไม่ผูกพันหรือมีใครอยู่ในห้วงคำนึง”
 “ไม่ต้องมีเสียงมาเหนี่ยวรั้งกักตันทาน”
 “แต่ในใจผมก็อดไม่ได้ที่จะนึกถึงความหลังเก่าก่อน”

Scene 5

กลางคืน/ภายใน/ภายในห้อง

มีนนอนเล่นบนเตียงของการ์ตูน ในคืนที่พระจันทร์สวยงามมากมีนนอนจ้องหน้าการ์ตูน ขณะที่การ์ตูนดูโทรทัศน์อยู่ มีนเปลือยหลังบนเตียงของการ์ตูน

Scene 5a

กลางวัน/ภายใน/ห้องนอน

มีนตื่นเข้าเอนตัวขึ้นจากเตียงกวาดสายตามองไปรอบๆ เห็นการ์ตูนกำลังเตรียมของเพื่อไปคืนที่วัด มีนจึงอาสาไปด้วยกับการ์ตูน หอบหิ้วสิ่งของลงไปยังเรือ แล้วจึงก้าวลงเรือไปด้วยกัน มีนนั่งอยู่ใกล้ๆการ์ตูน พุดคุยกันด้วยความร่าเริง

มีน

“ถ้าเรือล่มทำไมเนี่ย”

“มีนว่าอย่าไม่ค่อข่งนะ”

การ์ตูนอมยิ้ม

การ์ตูน

“แต่ตุนว่าอย่าแก่ง”

เรือโยกเล็กน้อย มือของมีนแตะไปที่ปลายเท้าการ์ตูน โดยไม่ได้ตั้งใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาเอกสารดังกล่าวถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

vo.

“เมื่อมือของผมแต่ไปที่ปลายเท้าของเธอ”

“ผมรู้สึกว่าเป็นสัมผัสอันแปลกประหลาด อ่อนโยน”

“และสุขใจ อย่างไม่เคยเป็นมาก่อน”

“ผมบอกกับตัวเองในวันนั้น”

“ถ้ามีโอกาสรักใครสักคน ผมขอรักคนนี้เป็นคนสุดท้าย”

มีนและการ์ตูนเดินเขาของไปกินยังที่วัด

Scene 6

ภายใน/กลางวัน/ห้องนอน

การ์ตูนหลับอยู่บนเตียงนอน มีนที่นั่งพิมพ์งานอยู่หน้าคอมพิวเตอร์ที่เตียงนอนเห็นการ์ตูนหลับอยู่ มีนจึงหยิบกระดาษพร้อมด้วยดินสอนำมาสเก็ตซ์ภาพเวลาการ์ตูนนอนหลับไว้

vo.

“ภาพเวลาสนหลับเป็นภาพที่อ่อนโยน”

“แต่ก็แฝงไปด้วยความเศร้าสร้อย”

“ผมตั้งใจว่าวันหนึ่งจะใส่กรอบให้เธอ”

“แต่ผมก็ไม่เคยได้ทำ”

“ผมปล่อยให้เวลาผ่านไปอย่างไร้ค่า”

Scene 7 ฉากเดียวกับที่ทะเลาะกันตอนแรกแต่เปลี่ยนมุม

ภายนอก/กลางวัน/ทำน้ำสิริราช

การ์ตูนกับมีน ยืนเคียงกันอยู่ การ์ตูนพูดคุยโววายกับมีน มีนพยายามอธิบายเหตุการณ์ต่างๆ ให้การ์ตูนฟังแต่การ์ตูนก็ไม่ฟัง

vo.

“เธอรู้สึกที่ผมไม่เคยทำอะไรให้เธอพอใจเลย”

“ผมรู้สึกท้อแท้”

“บางครั้งผมเหมือนว่าจะเข้าใจเธอ”

“แต่แล้วเธอก็ถอยห่างออกไปทุกวินาที”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การ์ตูนวิ่งออกมาเพื่อเรียกแท็กซี่ มินวิ่งตามออกมา

vo.

“ขอเป็นครั้งสุดท้าย หากผมทำอะไรที่ผิด”

“อย่างเช่น ดึงแขนเธอไว้ไม่ให้เธอขึ้นรถเมล์”

“หรือปล่อยให้เธอเดินทางกลับที่พักคนเดียว”

“หรือ ได้เถียงเธอท่ามกลางผู้คนมากมาย”

“หรืออะไรอีกมากมายที่ผมทำต่อเธอโดยไม่มีเหตุผล”

“ให้โอกาสผมอีกสักครั้งได้ไหม”

“ตอนนี้ผมอยากได้บ่าบ่ ผมกลายเป็นคนบาป”

Scene 8

ภายนอก/กลางคืน/ร้านเหล้า

มินอยู่ในร้านเหล้าเพียงลำพัง ฐุบบุหรี มองไปรอบๆร้าน อารมณ์ของมินตอนนี้หวนคิดถึงเรื่องราวความหลังในร้านแห่งนี้ที่เคยมานั่งด้วยกันกับการ์ตูน

vo.

“วันเวลาชีวิตนี้ของผมผ่านไปอย่างเสียดแทง และความเศร้า”

“วันไหนผมไม่จมน้ำอยู่ในร้านเหล้าที่เคยนั่งกับเธอ”

Scene 8a

ภายนอก/กลางวัน/ท่าน้ำศิริราช

มินเดินดูบรรยากาศบริเวณท่าน้ำศิริราช ด้วยท่าทางเศร้าซึมหวนนึกถึงความหลังสายตาสอดส่องที่ๆเคยได้มากับการ์ตูน

vo.

“ผมก็จะพาตัวเองไปยังท่าน้ำศิริราชเพื่อนึกถึงความหลัง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 8b

ภายนอก/กลางคืน/ถนนทางเดินกลับห้อง

มีนเดินมุ่งหน้าเพื่อกลับยังที่พักของตนเอง มีนเดิน โขเซงเล็กน้อยด้วยความมั่นใจจากการดื่มสุรา น้ำตาซึมไหลออกมา

vo.

“บางครั้งน้ำตาของผมนักก็ไหลออกมาอย่างที่ผมไม่รู้สึกรู้ตัว”

Sequence 3

Scene 9

ภายนอก/กลางคืน/ทางเปลี่ยว

แท็กซี่ขับรถมาจอดที่ทางเปลี่ยว เสียงปิ่นดังขึ้นจากในรถแท็กซี่ สักพักหนึ่งคนขับแท็กซี่จึงเปิดประตูออกมาพร้อมกับสิ่งของของมีค่าของการ์ดคุณแล้วหนีจากไป

Scene 10

ภายใน/กลางวัน/ห้องนอน

มีนนอนลงอยู่บนเตียงตัวเหยียดยาวมองดูภาพงานศิลปะคอลลาจที่เขาทำขึ้น ประคิดประดาอยู่บนฝาผนัง มีนเดินวนดูไปยังรอบๆห้องสัมผัสข้าวของต่างๆที่เรียงรายไว้ในห้องหน้าเปี่ยมไปด้วยความสุขที่มาก ที่จะต้องจากไปจากห้องนี้

vo.

“ต่อไปนี้อาจจะไม่มีเสียงเคาะประตูห้องอีกแล้ว”

“ไม่เคยมีเข้าวันไหนมีเสียงเรียก”

“บางครั้งผมเคยคิดว่าเธอจะมาในวันหนึ่ง มาให้ผมประหลาดใจ”

“แต่แล้วก็เป็นเพียงความนึกคิดเท่านั้น”

มีนเก็บข้าวของแต่ละชิ้นลงในใส่กล่อง รื้อภาพเขียนของตัวเองลงมาห่อกระดาษหนังสือพิมพ์เอาเชือกมัดเป็นระเบียบ เอาหนังสือมากมายเก็บใส่ถังกระดาษ เอาหมอนเทป และซีดี ต่างๆใส่เป้ใบใหญ่ และขนของออกมาข้างนอกห้อง มองห้องของตัวเองอยู่ที่หน้าห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

vo.

“ผมอยากเริ่มต้นอยู่กับตัวเองอีกครั้ง”

“เดินทางไปจากความหลัง”

Scene 11ภายใน/กลางวัน/ในห้อง

ภาพสเก็ชหน้าของการ์ตูนในตอนนอนหลับวางอยู่บน โต๊ะพร้อมใส่กรอบเรียบร้อย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาที่พบในการเสนอบทภาพยนตร์ครั้งที่ 1

1. การกระทำของตัวละครมีเหตุผลหรือแรงจูงใจที่ทำน้อยเกินไป
2. การแสดงออกของตัวละครไม่ค่อยมี มีแต่อารมณ์
3. ใช้เสียงบรรยายภาพมากเกินไป

แนวทางการแก้ไขปัญหา

1. เพิ่มเหตุผลและแรงจูงใจให้ตัวละคร
2. เพิ่มการแสดง และการกระทำของตัวละครให้มากขึ้นเรื่องจะได้ ไม่อยู่นิ่ง
3. ลดเสียงบรรยายภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉบับแก้ไข

Scene 1 เปิดเรื่อง

ภายใน/กลางวัน/ห้องเบงค์

เบงค์ยืนมองภาพงานภาพถ่ายคอลลาจที่ติดอยู่บนฝาผนังอย่างเพ่งพินิจพิจารณารายละเอียดของภาพ ส่วนประกอบต่างๆแต่ละภาพหลายรูปที่รวมกันจนกลายมาเป็นรูปๆหนึ่ง ของทุกชิ้นที่อยู่ภายในห้องกำลังจะกลายเป็นแค่ความทรงจำของเบงค์ เสียงเคาะประตูดังขึ้น 2 ครั้ง เป็นจังหวะเบงค์เหลือบหันไปมองยังที่ประตู

Scene 2

ภายใน/กลางวัน/ห้องเบงค์

เบงค์นึกถึงภาพในอดีตบนเค้นเข้ามาในห้องเบงค์ในตอนเช้า ในขณะที่เบงค์นอนหลับอยู่ เบนพยายามปลุกเบงค์ให้ตื่น แต่เบงค์ก็ยังคงไม่สนใจ เบงค์นึกถึงกลับมาในเหตุการณ์ปัจจุบัน เบงค์กำลังนั่งฟัง หลับเล่นไวโอลินอยู่ที่สวนสาธารณะ เสียงดนตรีที่หญิงเล่นนั้นทำให้เบงค์คลายความเหงาและรู้สึกผิดไปได้บ้าง แต่ก็ไม่อาจที่จะลบเลือนความหลังที่เคยทำไว้กับเบนได้เลยซักที เบงค์ยืนอุ้มริมะเบียงนึกทบทวนเหตุการณ์ต่างๆทั้งหมดที่เกิดขึ้นในชีวิตของเขาเขาอยากลืมความหลังที่ผิดพลาดทั้งหมดแล้วก้าวเดินออกไปสู่โลกใหม่พร้อมกับคนรักใหม่ของเขานั้นคือหญิง

Scene 3

ภายใน/กลางวัน/โต๊ะทำงาน

เบงค์กำลังทำงานเขียนของตนเองอย่างหมกมุ่นอย่างเคร่งเครียด ห้องของเบงค์รกไปด้วยหนังสือที่เบงค์จะใช้หาข้อมูลกับงานเขียนของตนเอง แต่ภายในความรกของห้องนั้นเบงค์ได้จัดและจำได้ว่าของตนเองที่จะใช้นั้นอยู่ที่ใดบ้าง แต่ด้วยความเป็นมือใหม่ในการได้รับงานเขียนของเบงค์เบงค์ทำได้เพียงแค่นั่งเทียนและหาข้อมูลภายในหนังสือต่างๆเท่านั้น ไม่ได้ออกไปเพื่อหาข้อมูลจากสิ่งที่จะเขียนขึ้นมาจริงๆ และสิ่งนี้เองทำให้เบงค์นึกอะไรไม่ออก และในสมองนั้นตันไปหมดคิดอะไรไม่ออก จนสุดท้ายเบงค์ได้แต่นั่งจอนๆมองฝ้าเพดาน และผล็อยหลับไป

Scene 4

ภายนอก/ริมระเบียง/กลางวัน

ภาพของเบนผุดเข้าขึ้นมาในหัวของเบงค์อีก ที่ริมระเบียงนี้ เป็นสถานที่ที่เบนนั้นชอบมาก เพราะสามารถมองเห็นบรรยากาศภายนอกของกรุงเทพได้กว้างขวาง และอากาศนั้นสดชื่น แต่เบงค์ก็ไม่ค่อยได้ออกมาเพราะมีวุ่นวายตอน เบนยื่นคู่มือบรรยากาศรอบๆด้วยความสบายใจ เบนก็นั่งจ้องมองเบนอยู่ด้วยความรู้สึกที่รัก และจะไม่ยอมเสียผู้หญิงคนนี้ไป ถึงแม้ว่าเขาจะไม่ทำตามสิ่งที่เธอขอทุกอย่าง แต่เขาก็ไม่ยอมเสียเธอไป ภาพกลับมาที่เหตุการณ์ปัจจุบัน หญิงมองดูบรรยากาศรอบๆกรุงเทพบนระเบียงแห่งนี้เช่นเดียวกับเบน เบนก็มองดูหญิงแต่ก็อดไม่ได้ที่จะหวนกลับไปคิดถึงเบน

เบน

“เบนชอบตอนเช้าที่นี่มากเลยจริงๆ”

“อากาศดีมาก ๆ แต่เบงค์ ชอบตื่นสายเลยไม่ได้เห็นอย่างที่เบนชอบเลย”

“เสียค่าย มีที่ดีๆ แบบนี้แต่เบงค์ไม่ยอม ใช้ให้เป็นประโยชน์”

Scene 5

ภายใน/กลางวัน/ห้องนอน

ภายในห้องของเบงค์ รก เต็มไปด้วยหนังสือที่วางกองอยู่บนพื้น ที่เบงค์นั้นกองเอาไว้ เบนกำลังนั่งอยู่ที่พื้นคอยจัดเก็บหนังสือ และจัดห้องให้ดูสะอาดและเรียบร้อย ในขณะที่เบงค์นั้นไม่อยู่ห้อง เพราะออกไปทำงานเขียนของเขาไปให้เจ้านายดู ซึ่งงานที่เบงค์เขียนนั้นไม่ได้ถูกใจเจ้านายเลย ทุกอย่างที่ทำนั้นต้องลงมือแก้ไขใหม่ เบนก็ในตอนนี้อายากกลับไปห้องแล้วทำใจให้โล่ง ไม่ต้องคิดถึงอะไรให้กวนใจ แต่เมื่อพอเปิดห้องมา หนังสือที่เขาจัดเตรียมไว้ หนังสือที่กองกับพื้น นั้นถูกเบนเก็บเข้าที่ จนไม่รู้ว่่าส่วนไหนที่เบงค์จะนำมาใช้งาน เบนก็โกรธมากจนมีปากเสียงกับเบนเพียงแค่นี้ปัญหาเล็กน้อย

เบงค์

“ทำอะไรอะ”

เบน

“ก็จัดห้องให้ไง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เบงค์

“ใครสั่งให้จัด”

เบน

“บนเข้ามาเห็นของม้นราก็เลยมาจัดให้”

เบงค์

“โธ่เว้ย แล้วกระดาษงานของเบงค์อะ”

เบน

“แผ่นนี้รีปาว”

เบงค์

“ไม่ใช่ ทีหลังไม่ต้องมายุ่งเลยนะ”

เบน

“ทำไมอะบนหวังดี แล้วต้องมาใส่อารมณ์กันด้วยหรอ”

เบงค์นั่งเงียบไปพักนึง แต่ยังคงอารมณ์โกรธอยู่

เบงค์

“พรงนี้ไปต่างจังหวัดนะ”

เบน

“ไปที่ไหน กับใคร”

เบงค์

“ไปคนเดียว”

เบน

“ไปคนเดียวได้ไง จ้าบนไปด้วย”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เบงค์

“มันเรื่องส่วนตัวไม่ต้องยุ่งได้มั๊ย”

เบนมองหำเบงค์ด้วยความโมโห แล้วก็เสียใจ ไม่นึกว่าเบงค์จะพูดกระแทกรุนแรงออกมา เบนยื่น น้ำตาไหลจากนั้นก็เดินคว่ำกระเป๋าแล้วเดินออกจากห้องไป

Scene 6

ภายใน/กลางวัน/ห้องเบงค์

เบงค์หวนย้อนไปถึงภาพความทรงจำดีๆที่เคยได้ร่วมผ่านมากับเบน ในยามที่เบงค์ป่วย เบนก็จะมาคอยดูแลและเช็ดตัวให้ แต่เบงค์กำลังจะทำสิ่งต่างๆเหล่านี้หายไปโดยที่เขาไม่รู้ตัว ภาพตัดสลับกับเหตุการณ์เหมือนเดิมแต่ผู้หญิงคนนั้นคือหญิง ซึ่งเป็นเหมือนคนที่ทำให้ชีวิตของเบงค์ดีขึ้น แต่เหตุการณ์ลักษณะเดิมกำลังจะเกิดกับเบงค์อีกครั้ง เบนนั่งคอยเบงค์อยู่ที่สวนเป็นเวลานานเพื่อจะเล่นไวโอลินและเพลงที่หญิงแต่งขึ้นมาเพื่อให้แรงใจในวันครบรอบการเจอกันของทั้งคู่ เบงค์ยังคงเหมือนเดิมยังคงห่วยงานมากกว่า และทำให้เขาคิดนัดต่อหญิง ซึ่งเป็นเวลาที่หญิงคอยนานมาก

Scene 7

ภายนอก/กลางคืน/ทางเปลี่ยว

เบนหนีจากห้องเบงค์ออกมาเรียกแท็กซี่แล้วขึ้นไปเพื่อกลับบ้าน ภาพตัดมาที่สวนสาธารณะ เบงค์มาถึงที่หมาย แต่ทำให้หญิงโกรธมาก เพราะเวลาที่นัดกันผ่านมานานมาก ทำให้เบงค์และหญิงมีปากเสียงกัน แล้วหญิงจึงเดินหนีจากเบงค์ออกไปเหมือนเช่นเดิม ภาพความหลังของเบงค์ที่เบนนั้นถูกแท็กซี่ข่มขืนก็หวนคืนกลับเข้ามา

Scene 8

ภายใน/กลางวัน/ห้องเบงค์

เบงค์ไม่สามารถติดต่อหญิงได้ และเป็นห่วงมาก และไม่ยอมให้เหตุการณ์ความหลังเดิมๆต้องมาหลอกหลอนเขาต่อไป เบงค์เดินกลับมาอยู่ที่ห้อง หญิงนั่งรอเบงค์อยู่ เบงค์ยังคงยืนนิ่งด้วยความประหลาดใจ หญิงค่อยๆหยิบไวโอลิน แล้วเล่นเพลงให้เบงค์ฟัง เบงค์ค่อยๆก้าวเดินเข้าไปหาหญิง และสวมกอดหญิงด้วยความทะนุถนอม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Vo.

“สิ่งที่ผมเรียนรู้ได้จากอดีต คือผมจะไม่ยอมให้สิ่งนั้นมันเกิดขึ้นอีก”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre – Production)

งานก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ถือได้ว่าเป็นก้าวแรกของงานสร้างภาพยนตร์ เป็นการวางโครงสร้างและแผนการดำเนินงานทั้งหมด การเตรียมงานที่ดีถือว่าการเริ่มต้นที่ดีด้วยส่วนหนึ่ง หากมีส่วนหนึ่งส่วนใดบกพร่องไปแล้วนั้นก็อาจจะส่งผลต่อไปยังขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ ดังนั้นการเตรียมงานให้พร้อมในทุกๆด้าน จะทำให้ขั้นตอนในการดำเนินงานในขั้นตอนต่อไปประสบความสำเร็จสูงสุดตามที่ผู้กำกับคิดไว้เบื้องต้น

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้แบ่งออกเป็นส่วนต่างๆดังนี้

การคัดเลือกนักแสดง (Casting)

การคัดเลือกนักแสดงเป็นเกณฑ์เบื้องต้นที่จะทำให้เราได้เห็นรูปร่างหน้าตาของตัวละครที่เราได้ปั้นแต่งเขาขึ้นมาในบทภาพยนตร์ เบื้องต้นเราให้ความสำคัญกับรูปร่างและหน้าตาลักษณะบุคลิกภาพภายนอกก่อน เพื่อดูว่าเขามีความคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกับตัวละครของเรามากน้อยเพียงใด ในขั้นต่อมาเราจึงเข้าไปสำรวจดูการแสดงของเขา โดยพิจารณาจากการแสดงออก น้ำเสียง ความเป็นธรรมชาติ และสิ่งสุดท้ายคือความสามารถทางการแสดง ที่มีความเข้าใจในตัวละครที่เขาจะต้องสวมบทบาท

ขั้นตอนในการคัดเลือกนักแสดงมีดังต่อไปนี้

1. การพิจารณาลักษณะทางกายภาพ (Physical self) เป็นหลักเกณฑ์เบื้องต้นที่ข้าพเจ้าใช้ในการพิจารณานักแสดงทุกคนที่จะเข้ามารับบทบาทตัวละครตามบทภาพยนตร์ ลักษณะภายนอกทั้งรูปร่างหน้าตา และบุคลิกภาพภายนอกโดยรวมเป็นส่วนที่ข้าพเจ้านำมาประกอบกัน เนื่องจากนักแสดง นักแสดงที่ได้เข้ามารับบทต่างๆข้าพเจ้าได้หามาจากบริษัทจัดหานักแสดง ซึ่งจะได้เห็นในตอนแรกก็จากภาพถ่ายก่อนจากนั้นจึงค่อยเรียกมาทดสอบการแสดง

2. การทดสอบบท (Audition) เมื่อเราได้บทภาพยนตร์เรียบร้อยแล้วเราจะทำการเลือกนักแสดงเพื่อมาเล่นและสวมบทบาทในตัวละครที่เราสร้างขึ้น การเลือกในขั้นแรกจะคัดจากรูปร่างและบุคลิกภาพภายนอกก่อนเช่นส่วนสูง หน้าตา สีผิว จากนั้นเราจึงค่อยให้เขาทดสอบลองเล่นบทที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขาจะได้รับดูว่าสามารถจะแสดงได้หรือไม่ แต่ขั้นแรกเราต้องนัดหมายมาเพื่อพบและพูดคุยกัน ก่อนที่เราจะเริ่มทดสอบบท

การนัดมาพูดคุยเพื่อทำความเข้าใจในรายละเอียดต่างๆ จะสร้างความคุ้นเคยให้กับนักแสดง และตัวผู้กำกับเอง เพื่อที่การทำงานจะได้ราบรื่นและเข้าใจตรงกัน เมื่อนักแสดงมาเราจะนอกถึงบท คร่าวๆที่นักแสดงจะได้รับและลองให้เขาสวมบทบาทเล่น โดยให้นักแสดงจินตนาการถึงอารมณ์ ทำทางเองแล้วเราจะบอกข้อที่ดี และไม่ดีไป เพื่อที่จะให้เขาปรับปรุง จากนั้นเราจะค่อยๆ กำหนดให้เขาเล่นตามที่เรายกกว่าเขาเล่นได้หรือไม่ และนำบทภาพยนตร์ที่เสร็จเรียบร้อยแล้วให้นักแสดงอ่านเพื่อให้รู้ถึงเนื้อเรื่องและอารมณ์ของตัวละครว่ามีความรู้สึกอย่างไร คุณนักแสดง ทั้งหมดที่เราเลือกจากนั้นค่อยๆบอกไปที่ละคนว่าแต่ละคนแสดงเป็นอย่างไรจากนั้นจึงเลือกคนที่เรา คิดว่าเหมาะสมที่สุดในการสวมบทบาทในบทของเรา

3. การซ้อมบท (Rehearsal) การซ้อมบทให้นักแสดงนั้น ควรจะมีการฝึกซ้อมก่อนที่จะ ถ่ายทำภาพยนตร์ เพื่อที่จะได้ซ้อมคิว และซ้อมการแสดงไปในตัวด้วย อีกทั้งยังเป็นการทำให้ ทีมงานและนักแสดงทุกคนคุ้นเคยกัน และระหว่างนักแสดงกับผู้กำกับ ซึ่งจะส่งผลทำให้การถ่าย ทำเป็นไปอย่างราบรื่น เนื่องจากนักแสดงมีความเข้าใจและชำนาญในบทบาทที่ตนเองได้รับ

ในการทำงานของข้าพเจ้านั้นขั้นตอนทั้งหมดอาจจะไม่ได้ปฏิบัติดังที่กล่าวมาทั้งหมด เนื่องจากปัจจัยในเรื่องของเวลานั้น หาช่วงเวลาที่เหมาะสมและตรงกันไม่ได้ และเวลาในการถ่าย ทำนั้นก็กระชั้นเข้ามาทุกที การฝึกซ้อมจึงต้องเรียกเฉพาะนักแสดงที่ว่างมาซ้อมเท่านั้น

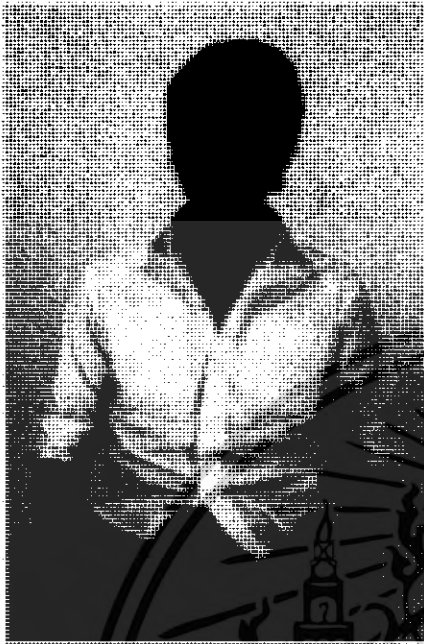
เอกสารคัดเลือคนักแสดง

เอกสารคัดเลือคนักแสดงเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญ เป็นข้อมูลนักแสดงที่บอกถึงชื่อนามสกุล ที่อยู่ น้าหนัก ส่วนสูง เบอร์โทรศัพท์ที่ติดต่อได้และบทบาทที่ได้รับ ข้อมูลทั้งหมดนั้นเป็นประโยชน์ต่อการรวบรวมข้อมูลของนักแสดงแต่ละคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Casting sheet

4.1 ภาพนักแสดง แบงก์

ชื่อ : ชราธิป

นามสกุล : จงสมจิตต์

อายุ : 22 ปี

ส่วนสูง : 180 ซม.

น้ำหนัก : 65 กก.

อาชีพ : นักศึกษา

สถานศึกษา : มหาวิทยาลัย หอการค้าไทย

ความสามารถพิเศษ : นักกีฬาบาสเกตบอล

โทรศัพท์ : 04 084 8702

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Casting sheet

4.2 ภาพนักแสดง เบน

ชื่อ : อัยรินทร์

นามสกุล : เพ็งประพัฒน์

อายุ : 21 ปี

ส่วนสูง : 170 ซม.

น้ำหนัก : 50 กก.

อาชีพ : นักศึกษา

สถานศึกษา : ABAC

ความสามารถพิเศษ :

โทรศัพท์ : 01 451 2626

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบงานสร้าง (Production Design)

การออกแบบงานสร้างเป็นการจัดทำและปรุงแต่งส่วนต่างๆที่ประกอบกันในฉากให้มีทิศทางและดำเนินไปในแนวทางที่ผู้กำกับต้องการ บทภาพยนตร์แต่ละเรื่องจะเป็นตัวกำหนดการออกแบบงานสร้างทั้งหมด ขั้นตอนนี้มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าขั้นตอนอื่นๆ หากขาดเตรียมการที่ดีแล้วก็จะทำให้เกิดความผิดพลาดในขั้นตอนการถ่ายทำ

การสำรวจค้นหาสถานที่ถ่ายทำ (Location Scout)

สถานที่ถ่ายทำในเรื่องนี้ส่วนใหญ่จะเป็นการถ่ายภายในห้องซึ่งในการเลือกนี้จะต้องคำนึงถึงความสะดวกในการถ่ายเป็นเสียส่วนใหญ่ เพราะในการถ่ายทำนั้นอุปกรณ์ในการถ่ายทำจะเยอะมากถ้าห้องที่จะไปถ่ายไม่อำนวยอาจจะทำให้เกิดความผิดพลาดและความล่าช้าในการถ่ายทำได้ และเมื่อเราได้สถานที่ที่จะทำการถ่ายทำเราจึงค่อยนำอุปกรณ์ที่จะใช้ประกอบฉากนำมาตกแต่งห้องให้เป็นดังเหมือนในบทซึ่งเราคิดไว้ให้ตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องนี้แบ่งออกเป็นฉากต่างๆดังต่อไปนี้

ฉากภายในห้องของเบงต์

จะถูกจัดให้เป็นห้องของนักเขียน ซึ่งภายในห้องจะถูกเอาหนังสือจำนวนมากมาวางไว้ให้เห็นถึงความรักการอ่านของตัวละคร และก่อนข้างมีจินตนาการเพื่อฝันช่างคิด ผนังของห้องจะถูกตกแต่งด้วยภาพถ่ายซึ่งภาพถ่ายแต่ละภาพก็จะมีความหมายและเนื้อหาของภาพภายในตัวแสดงให้เห็นถึงความคิดมากในการทำงานแต่ละงานของตัวละครว่าเขาจริงจังกับงานเพียงใด ขนาดเรื่องของความรักยังเป็นรองเรื่องของงาน

4.3 ภาพห้องlocationจริง

4.4 ภาพห้องหลังการset ฉาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากบนอุโมงค์จีน

สถานที่ที่บนอุโมงค์จีนนั้นการเลือกฉากจะหาสถานที่ที่ใกล้เคียงตามข่าวซึ่งผู้หญิงอุโมงค์จีน
ซึ่งที่คิดไว้จะต้องเป็นทางเปลี่ยวและไม่ค่อยมีผู้คนมากมาย

4.5 ภาพสถานที่ ฉากทาสงเปลี่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายตัวละคร (Costume design)

การแต่งกายถือได้ว่าเป็นการบ่งบอกความเป็นตัวละครนั้นๆ ได้อย่างชัดเจน การที่ผู้ชมได้เห็นตัวละครนั้นๆ แล้วจำได้ติดตาม นั้นไม่ใช่เพียงคนดูจำบทบาทการแสดงของนักแสดงได้เพียงเท่านั้น เครื่องแต่งกายของตัวละครในเรื่อง ก็เป็นเอกลักษณ์และส่วนประกอบที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งที่จะทำให้คนดูจดจำตัวละครนั้น ได้ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง

เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายของตัวละครในภาพยนตร์มีบทบาทสำคัญดังต่อไปนี้

1. **บ่งบอกยุคสมัยของเรื่อง** เรื่องราวในภาพยนตร์เป็นเรื่องราวช่วงหนึ่งของประวัติศาสตร์ชีวิตมนุษย์การที่ทำให้ผู้ชมรับรู้และเข้าใจถึงทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมต่างๆ ของตัวละครในเรื่องได้นั้น เราต้องให้ข่าวสารด้านยุคสมัยแก่คนดูด้วย ดังนั้นเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างเสริมเรื่องราวของยุคสมัยให้เกิดขึ้น

2. **บอกอารมณ์และโทนของเรื่อง** สิ่งที่ซ่อนอยู่ลึกกว่าการมองเห็นเพียงการแต่งกายที่ผิวเผินนั้น ที่จริงเป็นความตั้งใจบางประการ จงใจเพื่อส่งเสริมวัตถุประสงค์ของภาพยนตร์ที่จะแสดงความสมจริงไปควบคู่กับสุนทรียภาพที่เกิดขึ้น เพราะเหตุนี้เองเครื่องแต่งกายของตัวละครจึงมีลักษณะพิเศษแฝงอยู่ ส่วนหนึ่งคือต้องการบอกอารมณ์ของเหตุการณ์ในแต่ละฉากหรือทั้งเรื่องอีกส่วนหนึ่งเพื่อบ่งบอกโทนของภาพยนตร์ การใช้สี เส้น และสวดลายมาประกอบเหตุผลในเครื่องแต่งกายนั้นสร้างอารมณ์ความหมายได้หลากหลาย เช่น เหตุการณ์ที่เศร้าหมองแสดงออกได้ด้วยโทนสีหม่นทึบ สีสันดูฉาดและความสดใสและร่าเริง อารมณ์ความขัดแย้งอาจใช้ทิศทางของลายเส้นและสวดลายที่วุ่นวายหรือใช้สีตัดกันเป็นต้น

3. **บอกถึงบุคลิกของตัวละคร** เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายสามารถถ่ายทอดบุคลิกลักษณะและอุปนิสัยใจคอของตัวละคร สี เส้น และสวดลายยังมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง การกำหนดการแต่งกายของตัวละครนั้นอาจสร้างให้เป็นเอกลักษณ์ประจำตัวเพื่อต้องการให้คนดูจดจำหรืออาจให้ตัวละครมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิง เพื่อให้คนดูเห็นถึงการพัฒนาไปในทางใดทางหนึ่งของตัวละคร ทั้งหมดนั้นแล้วแต่จุดประสงค์ในการนำเสนอของผู้กำกับแต่ละคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวางแผนการถ่ายทำ (Shooting Plan)

การวางแผนการถ่ายทำจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราได้เตรียมงานในขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำจนเกือบเสร็จสมบูรณ์ทั้งหมดแล้ว เปรียบได้กับการจัดวางกลยุทธ์ในการทำงานของผู้กำกับแต่ละคน ซึ่งมีแนวทางในการจัดวางแผนงานต่างกัน แต่สิ่งเดียวที่ผู้กำกับทุกคนต้องการเหมือนกัน นั่นคือการวางแผนการเตรียมงานที่พร้อมที่สุด เพื่อลดปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ ซึ่งปัญหามากมายที่ไม่อาจคาดคิดพร้อมจะเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ

การวางแผนการถ่ายทำภาพยนตร์แบ่งส่วนการถ่ายทำได้ดังนี้

บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ (Shooting Script)

เริ่มต้นจากการศึกษาบทภาพยนตร์ฉบับสมบูรณ์แล้วนำมาตีความออกเป็นภาพ ซึ่งผู้กำกับทุกคนมักจะมีภาพต่างๆอยู่ในความคิดของตนเองอยู่แล้ว เพียงแต่ขั้นตอนนี้ต้องการความชัดเจนในการที่จะกำหนดภาพในการถ่ายทำภาพยนตร์ รายละเอียดของบทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำนี้ เริ่มตั้งแต่ขนาดภาพ การเคลื่อนกล้อง การเชื่อมภาพ การกำหนดรายละเอียดเหล่านี้ลงไป ทำให้ตาลองรู้และเข้าใจความต้องการของผู้กำกับ ขอบเขตของงานก็จะแคบลง ทำให้ทำงานได้อย่างเป็นระบบมากขึ้น

บทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ (Shooting Script) เรื่องภาพความหลัง

Sequence 1

Scene 1

ภายใน/กลางวัน/ห้องนอน

1.กลาง

มีนนอนอยู่บนเตียง

vo.

“ต่อไปนี่คงจะ ไม่มีเสียงเคาะประตูห้องอีกแล้ว”

“จะไม่มีใครปรากฏขึ้นในยามเช้าที่เงียบเหงา”

“พร้อมกับเสียงอ่อนหวานที่ผมคุ้นเคย”

Cut

2.กลาง

แทนสายตามีน ไปยังประตูห้อง

Cut

3.กลาง

มีนนอนบนเตียงเป็นระยะหน้า จากนั้นเป็นรูปภาพงานคอลลาจที่มีนกำลังจ้องมองอยู่

Cut

4.กลาง

มีนนอนอยู่บนเตียง ค่อยๆขยับตัวลุกขึ้นมา นั่ง ขยี้หน้า ขยี้ตา แล้วเดิน ไปยังรูปคอลลาจจาก
กล้องเพนตามไปเรื่อยๆ มีนยืนดูที่รูปคอลลาจ

“มีนักเขียนคนหนึ่งเคยกล่าวไว้ว่า”

“ชีวิตกระจัดกระจายไปตามแต่ละแห่ง”

“แล้วนำมารวมกันให้เป็นเรื่องเดียวจึงกลายเป็นชีวิต”

Cut

5.ใกล้

ภาพงานคอลลาจที่แปะอยู่บนฝาผนัง

Cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 2 flash back

ภายใน/กลางวัน/ทำน้ำสิริราช

6.กลาง

การ์ตูนเดินออกมาจากตลาดมายังถนนเพื่อเรียกแท็กซี่ โดยมีมินรีบเดินตามมา ทั้งคู่กำลังทะเลาะกันอยู่ ฉากหน้าเป็นแท็กซี่

Cut

7.กลาง

เห็นทั้งการ์ตูนและมิน กำลังคุยกันอยู่จนการ์ตูนเปิดประตูขึ้นรถแท็กซี่จากไป

Cut

8.ใกล้

ที่หน้ามินมองดูรถแท็กซี่ที่การ์ตูนขึ้นจากไป

vo.

“ผมทระนุดนอมเธอมาก แต่เธอก็มักบ่นเสมอ”

“บ่อยครั้งที่เธอกล่าวว่าผมไม่เข้าใจเธอเลย”

Scene 3

ภายใน/กลางวัน/ห้องนอน

9.กลาง

ภาพที่ประตูค่อยๆ เห็นขาการ์ตูนเดินเข้ามา ค่อยๆ ขึ้นไปที่หน้ากล้องแพนตามจนการ์ตูนวางของ

Cut

10.กลาง

แทนสายตาการ์ตูนไปที่มินซึ่งนอนหลับอยู่

11.กลาง

การ์ตูนเดินไปที่เตียงแล้วล้มตัวลงนอนเคียงข้าง มินหันหน้ามาทางการ์ตูน

Cut

12.ใกล้

หน้ามิน และการ์ตูน มินลูบผมการ์ตูนเบาๆ แล้วบอกว่าคิดถึง แล้วหลับต่อ

Cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13.กลาง

การ์ตูนลูกขึ้นมาเขย่าตัวมิน ปลุกให้ตื่น

Cut

14.กลาง

มินตัวโยกไปโยกมา แต่คาก็ยังหลับอยู่

Cut

15.กลาง

มินลุกขึ้นนั่ง การ์ตูนเร่งเร้าให้รีบ ไปอาบน้ำ กล้องแพนตามมินหยิบผ้าเช็ดตัวแล้วเดินเข้า
ห้องน้ำไป การ์ตูนนั่งรออยู่บนเตียง

vo.

“ผมพยายามเรียนรู้จักเธอ อยากรักให้ดีที่สุด แต่เธอก็ไม่เคยเห็น”
“แต่ตอนนี้คงไม่มีเสียงเกาะประคูนั่นอีกแล้ว”

Cut

Sequence 2

Scene 4

ภายนอก/กลางวัน/ทำน้ำสัรราช

16.กลาง

การ์ตูนเดินงูมมือมินเดินดูของตามร้านค้า

Cut

17.กลาง

ของในมือของมินเริ่มเขอะขึ้น

Cut

18.กลาง

การ์ตูนเห็นร้านขายรองเท้าวางขายอยู่จึงแวะเข้าไปดูมินทำหน้าระอาเมื่อหน่าย

Cut

19.กลาง

หลังจากเดินมานานการ์ตูนจึงชวนมินมานั่งพักที่ทำน้ำภาพ two shot เห็นสองคนนั่งคุยกัน
อยู่

การ์ตูน

“นั่งพักตรงนี้ก่อนนะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ได้ของที่จะซื้อยังไม่ครบเลย”

มีน

“การ์ตูนจะซื้ออะไรอีกล่ะ นี่เดินตั้งแต่เที่ยงแล้วนะ”

การ์ตูน

“ก็มันยังไม่ถูกใจนี่”

“ว่าจะดูสร้อยข้อมืออะ แต่ยังไม่ค่อยเจอที่ชอบเลย”

“เอานี่กินน้ำก่อน”

มีน

“มันก็เหมือนกันแหละน่า”

การ์ตูน

“ไม่เหมือนๆ”

“พรงี้ว่าจะลองไปเดินดูที่จตุจักร ไปกับการ์ตูนด้วยนะ”

มีน

“พรงี้มีนไม่ไปได้อะ อยากพักอยู่บ้าน”

การ์ตูน

“จะให้ไปคนเดียวเหรอ แค่นี้ไปด้วยไม่ได้ใช่ไหม”

มีน

“เปล่าๆ ก็...”

“เออ ไปด้วยก็ได้”

การ์ตูน

“ไม่ต้องเลย ไม่อยากไปก็ไม่ต้องไป ไม่ต้องมาประชดเลย”

มีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ทำไมการดูปัญหาเขอะอย่างนี้อะ ก็ไปด้วยแล้วไง”

การดูมองหน้ามีนแล้วหีบของเดินออกไปเพื่อเรียกเท็กซีกลับ

Cut

20.กลาง

ครึ่งตัวมีนมองไปที่การดูและเดินตาม ไปกล้องแพนตาม

21.กลาง

มีนวิ่งตามทีถนนการดูเดินออกมาแล้วเรียกเท็กซีขึ้น ไปโดยไม่สนใจคำพูดมีน

มีนเดินไปเรื่อยๆตามถนนด้วยอาการหงุดหงิด เซ็ง เบื่อกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนี้ที่การดูเดินจากไป

“บางครั้งผมก็ไม่เข้าใจเธอ เหมือนเธออยากจะครอบครองผม”

“อยากชี้นำให้ผมทำตาม ถ้าไม่ทำตามเธอ”

“เธอก็จะโกรธหัวฟัดหัวเหวียง นิ่งไม่พูดจา”

“หนักเข้าก็กลายเป็นทะเลาะอย่างไรเหตุผล”

“เธอมักพูดประโยคนี้เสมอ (ไม่มีใครเข้าใจเธอมากกว่าผมอีกแล้ว)”

“ผมอยากแย้งเธอว่า ถ้าเข้าใจทำไมเธอทำให้ทุกสิ่งทุกอย่าง”

“มันไม่เป็นอย่างที่เคยเป็น”

“เธอทำเรื่องง่ายให้เป็นเรื่องยาก”

“เธอนำเรื่องที่ไม่น่าจะเก็บเอามาใส่ใจเอามาคิด”

Cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 6**ภายใน/กลางวัน/ห้องนอน****22.กลาง**

เสียงเกาะประตูคั้งขึ้น การ์ตูนผลักประตูเข้ามาชะโงกหน้าเข้ามาดู พร้อมกับหมู๊ง น้ำเต้าหู้

Cut

23.กลาง

แทนสายตาศาร์ตูนมองดูมินนอนชมอยู่ ห่มผ้าอยู่

Cut

24.กลาง

ที่หน้าการ์ตูน การ์ตูนเดินเอาของมาวางไว้บน โต๊ะกลิ้งแพนตาม แล้วเดินไปที่มิน มินนอนขดตัวด้วยความหนาว ผ้าห่มที่หนาคลุมตัวมินอยู่ การ์ตูนเดินไปข้างเตียงเอามือกุมที่หน้าผากมิน จากนั้นการ์ตูนจึงไปหยิบแก้ว เทน้ำเต้าหู้ใส่ แล้วประคองตัวมินขึ้นมาดื่ม

Cut

25.ใกล้

ที่หน้ามินผ่านไหล่การ์ตูน

มินสายหน้า

การ์ตูน

“กินยารียัง”

Cut

26.กลาง

ภาพ two shot การ์ตูนประคองตัวมินดื่มน้ำเต้าหู้จนหมด

การ์ตูน

“กินน้ำเต้าหู้รองท้องไปก่อนนะ”

“เดี๋ยวจะไปหยิบพารามาให้กิน”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การ์ตูนเดินไปหยิบยาและเทน้ำ นำมาให้มีนกิน

Cut

27.กลาง

แทนสายตามีนมองดูการ์ตูน เดินไปหยิบยาและเทน้ำจนเดินเอาเข้ามาให้และเดินไปเตรียม
ผ้ามาเช็ดตัว

การ์ตูน

“นอนพักแป๊บนึงนะ เดี่ยวจะไปต้มน้ำ มาเช็ดตัวให้”

Cut

28.กลาง

Two shot การ์ตูนเดินถือผ้าพร้อมกาละมัง เดินมาเช็ดตัวให้มีน

การ์ตูน

“มาจ้องหน้าทำไมเล่า”

“นอนพักผ่อนได้แล้ว”

Cut

29.ใกล้

ที่หน้ามีนมองการ์ตูนแล้วหลับตาลงอย่างมีความสุข

VO.

“ผมบอกกับตัวเองในวันนั้น”

“ถ้ามีโอกาสรักใครสักคน ผมขอรักคนนี้เป็นคนสุดท้าย”

Cut

Scene 6a

ภายใน/กลางวัน/ห้องนอน

30.ใกล้

ที่หน้ามีน มีนลืมตาขึ้นมา

Cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

31. กลาง

Two shot มินลุกขึ้นมา มองหาคาร์ตูน เห็นการ์ตูนนอนอยู่ข้างเตียงจึงลุกขึ้นมาเพื่อทำงาน
ต่อ

Cut

32. ใกล้

เห็นมือมินนำผ้ามาห่มให้การ์ตูน

Cut

33. กลาง

มินเดินตรงมาที่โต๊ะเพื่อพิมพ์งานต่อให้เสร็จ

Cut

34. กลาง

มินพิมพ์งานเป็นระยะหน้า เห็นการ์ตูนนอนอยู่ มินหันไปมอง

Cut

35. กลาง

แทนสายตามินมองดูการ์ตูน

Cut

36. กลาง

ที่ตัวมิน หันกลับมาหยิบดินสอ และกระดาษที่อยู่บนโต๊ะ

Cut

37. ใกล้

ที่มือมินหยิบกระดาษ ดินสอ ยางลบ

Cut

38. กลาง

กล้องแพนตาม มินถืออุปกรณ์ทั้งหมดเดินมายังที่การ์ตูนแล้วลงมือวาดหน้าการ์ตูนในขณะที่
นอนหลับ

vo.

“ภาพเวลาคนหลับเป็นภาพที่อ่อนโยน”

“แต่ก็แฝงไปด้วยความเศร้าสร้อย”

“ผมตั้งใจว่าวันหนึ่งจะใส่กรอบให้เธอ”

“แต่ผมก็ไม่เคยได้ทำ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ผมปล่อยให้เวลาผ่านไปอย่างไร้ค่า”

Cut

39.ใกล้

แทนสายตามีน ที่หน้าการ์ตูน

Cut

40.ใกล้

บนกระดาษที่มีนกำลังวาดรูป

Cut

41.ใกล้

ที่หน้าของมีน

Cut

Scene 7 ฉากเดียวกับที่ทะเลาะกันตอนแรกแต่เปลี่ยนมุม

ภายนอก/กลางวัน/ที่น้ำศิริราช

42.ใกล้

การ์ตูนกับมีน ยืนเคียงกันอยู่ การ์ตูนพูดคุยโววายกับมีน มีนพยายามอธิบายเหตุการณ์ต่างๆ ให้การ์ตูนฟังแต่การ์ตูนก็ไม่ฟัง การ์ตูนวิ่งออกมาเพื่อเรียกแท็กซี่ มีนวิ่งตามออกมา

vo.

“ขอเป็นครั้งสุดท้าย หากผมทำอะไรทุเรศอีก”

“อย่างเช่น ดึงแขนเธอไว้”

“หรือปล่อยให้เธอเดินทางกลับที่พักคนเดียว”

“หรือได้เคียงเธอท่ามกลางผู้คนมากมาย”

“หรืออะไรอีกมากมายที่ผมทำต่อเธอ โดยไม่มีเหตุผล”

“ให้โอกาสผมอีกสักครั้ง”

“ตอนนี้ผมอยากได้บ่าป ผมกลายเป็นคนบาป”

Cut

Scene 8

ภายนอก/กลางคืน/ร้านเหล้า

43.กลาง

มีนอยู่ในร้านเหล้าเพียงลำพัง ฉากหลังเป็นคนที่มานั่งในร้าน นั่งชิมเซร่า

Cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

44.ใกล้

ที่หน้ามีนกำลังเหม่อลอยครุ่นคิด

vo.

“วันเวลาชีวิตนี้ของผมผ่านไปอย่างเจียบเหงา และความเศร้า”
 “วันไหนผมไม่จมน้ำตัวเองอยู่ในร้านเหล้าที่เคยนั่งกับเธอ”

Cut

Scene 8a

ภายนอก/กลางวัน/หน้าศิริราช

45.ใกล้

มีนยืนอยู่ที่ริมทำนํ้ามองและเดินมองบรรยากาศรอบๆ

vo.

“ผมก็จะพาตัวเองไปยังทำนํ้าศิริราชเพื่อนึกถึงความหลัง”

Cut

46.กลาง

มีนเดินสายตามองไปรอบๆด้วยหน้าตาเศร้า

Cut

Scene 8b

ภายนอก/กลางคืน/ถนนทางเดินกลับห้อง

47.กลาง

มีนเดินมุ่งหน้าเพื่อกลับยังที่พักของตนเอง มีนเดิน โสเซ่เล็กน้อยด้วยความมีนจากการดื่มสุรา น้ำตาซึมไหลออกมา

Cut

Sequence 3

Scene 9

ภายนอก/กลางคืน/ทางเปลี่ยว

48.ใกล้

รถแท็กซี่สีเขียวเข้ามาทางเส้นทางเปลี่ยว

Cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

49.กลาง

เข้ามาที่ในรถ ที่หน้าการ์ตูนมองออกไปนอกหน้าต่าง เริ่มหันซ้าย หันขวา เพราะเริ่มไม่คุ้น
เส้นทาง

Cut

50.ใกล้

ทะเบียนรถข้างประตู

Cut

51.กลาง

Two shot การ์ตูนมองมาที่คนขับแท็กซี่ และคนขับก็เหลือบมองที่กระจกส่องหลัง แล้วหยุด
รถหันไปคุยกับการ์ตูน

การ์ตูนเปิดประตูวิ่งลงจากรถ

52.กลาง

นอกรถ คนขับแท็กซี่เปิดประตูวิ่งตามไป แล้วจับแขนการ์ตูนเหวี่ยงเข้าไปติดหลังรถแล้ว
บีบคอ

Cut

53.ใกล้

แทนสายตาการ์ตูน มองที่คนขับแท็กซี่ มีมือของคนขับแท็กซี่บีบคออยู่

Cut

54.ใกล้

ที่หน้าของการ์ตูน ถูกบีบคออยู่ การ์ตูนคืนสูดชีวิต

Cut

55.ไกล

คนขับแท็กซี่ยังคงบีบคอการ์ตูน จนการ์ตูนหยุดนิ่งและเสียชีวิต คนขับแท็กซี่ลากการ์ตูนทิ้ง
ข้างทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Cut

56.กลาง

คนจับแท็กชีลาการ์ตูน กล้องแพนตาม เมื่อถึง ไร่ข้างทางเสร็จรีบมาหีบข้าวของของ
การ์ตูนแล้วรีบขึ้นรถแล้วหนีไป

Cut

Scene 10

ภายใน/กลางวัน/ห้องนอน

57.กลาง

มินนอนอยู่บนเตียงมอง ไปยังฝาผนังที่ติดรูปงานคอลลาจอยู่ มินเดินเข้าไปใกล้ๆดูงาน แล้ว
จากนั้นจึงเดินดูของรอบๆห้อง พร้อมเก็บข้าวของที่เหลือใส่ลงกระเป๋า กล้องแพนตาม

Cut

58.ใกล้

ที่มือมิน ซึ่งกำลังหีบของใส่ลงกระเป๋า

Cut

59.กลาง

เต็มตัวมิน กำลังบรรจุข้าวของต่างๆลงในกระเป๋า

Cut

vo.

“ต่อไปนี้อาจจะ ไม่มีเสียงเคาะประตูห้องอีกแล้ว”

“ไม่เคยมีเข้าวัน ไหนมีเสียงเรียก”

“บางครั้งผมเคยคิดว่าเธอจะมาในวันหนึ่ง มาให้ผมประหลาดใจ”

“แต่แล้วก็ เป็นเพียงความนึกคิดเท่านั้น”

60.กลาง

มินถือข้าวของต่างๆออกมานอกห้องและมองดูที่หน้าประตูห้องของตัวเองก่อนจะเดินถือ
ของจากไป

Cut

vo.

“ผมอยากเริ่มต้นอยู่กับตัวเองอีกครั้ง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“เดินทางไปจากความหลัง”

Scene 11

ภายใน/กลางวัน/ในห้อง

61.ใกล้

ภาพสเก็ชหน้าของการ์ตูนในตอนนอนหลับวางอยู่บน โต๊ะพร้อมใส่กรอบเรียบร้อย.

Cut

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพ (Shooting Board)

เราใช้ประโยชน์จากภาพที่มีการเคลื่อนไหวต่อเนื่องในการอธิบายฉากกล้อง เพื่อความเข้าใจในเรื่องของทิศทางการเคลื่อนกล้อง ตำแหน่งแหล่งแสงและตัวแสดงภายในฉาก เราไม่จำเป็นต้องเขียนทุกเหตุการณ์ทุกฉาก ควรเขียนเฉพาะส่วนที่yakต่อความเข้าใจหรือในช่วงการถ่ายทำที่มีการเคลื่อนที่ต่อเนื่องเป็นเวลานาน

การแยกองค์ประกอบของการถ่ายทำ (Script breakdown)

เอกสารแยกย่อยบทถ่ายทำ (Script breakdown sheet) เป็นเอกสารรายงานความต้องการ องค์ประกอบต่างๆของการถ่ายทำภาพยนตร์ในแต่ละฉาก ได้แก่ ตัวละคร ตัวประกอบ สถานที่ถ่ายทำ อุปกรณ์ประกอบฉาก ฉากภายในหรือฉากภายนอก ฉากที่ต้องถ่ายทำ เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย เทคนิคพิเศษ อุปกรณ์พิเศษ เป็นต้น ซึ่งจัดทำขึ้นจากบทภาพยนตร์ฉบับถ่ายทำ เป็นการจัดระเบียบในการทำงานแต่ละฉากแต่ละวัน เพื่อให้มองเห็นขอบข่ายการทำงานในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ทั้งหมด รวมถึงการนัดนักแสดงเพื่อการเข้าฉาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shooting Day	
วันพฤหัสบดีที่ 2 กุมภาพันธ์ 2549	
ห้องพักของมิน,ทางเปลี่ยว	
Scene 1,2,3,5,6,9,10,8	จังหวัด กรุงเทพ
DESCRIPTION	MAIN
sc.1 มินยืนอยู่ในห้องที่หน้าภาพถ่ายที่มินกับการ์ตูนเคยถ่ายคือมิน,การ์ตูน	
sc.2 *การ์ตูนมาที่ห้องแล้วให้มินช่วยเหลือรูป	
sc.3 การ์ตูนจุดมินลูกจากที่นอน	MAIN EXTRA
sc.5 *มินทำงานหนักจนป่วยการ์ตูนมาดูแล	
sc.6 ยืนอยู่หน้ารูป (1)	
sc.9 มินเก็บของเพื่อจะออกจากห้อง (1)	EXTRA
SC. 8 การ์ตูนถูกโจรปล้นและฆ่าตาย	คนขับรถแท็กซี่
COSTUME	
ชุดทำงานการ์ตูน ชุดออกไปเที่ยวของการ์ตูนชุดเสื้อยืดกางเกงขาสั้นของมิน ชุดออกไปข้างนอกของมิน 2 ชุด เสื้อผ้าคนขับแท็กซี่	
PROP	
ของตกแต่งห้อง ภาพถ่าย แจกัน หนังสือ เคียงนอน ผ้าม่าน มูลี่	
REMARK	
แท็กซี่ 1 คัน	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shooting Day	
วันศุกร์ที่ 3 กุมภาพันธ์ 2549	
ถนนข้าวสาร, ร้านบ้านดิน	
Scene 3,4,7	จังหวัด กรุงเทพฯ
DESCRIPTION	MAIN
SC.3 การ์ตูนกับมินเดินเที่ยว	มิน, การ์ตูน
sc.4 ที่ร้านเหล้า การ์ตูนงอนมิน หนีจากไป	
sc.7 มินนั่งที่ร้านอาหาร	MAIN EXTRA
	EXTRA
COSTUME	
ชุดออกไปเที่ยวของการ์ตูน ชุดออกไปข้างนอกของ	
PROP	
REMARK	
ถ่ายstock shot บรรยากาศสถานที่เก็บไว้เยอะๆ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shooting Day	
วันพฤหัสบดีที่ 16 กุมภาพันธ์ 2549	
ห้องแบงก์	
Scene 5, 5a	จังหวัดกรุงเทพ
DESCRIPTION	MAIN
sc.5 เบนเก็บของภายในห้องแบงก์	เบน
sc.5a เบนดูบรรยากาศภายในระเบียงห้องแบงก์	MAIN EXTRA
	EXTRA
COSTUME	
เสื้อดำ เบน 3 ชุด	
PROP	
REMARK	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shooting Day	
วันศุกร์ที่ 17 กุมภาพันธ์ 2549	
ห้องแบงค์	
Scene 1,2,3,5,7,9,12	จังหวัดกรุงเทพ
DESCRIPTION	MAIN
sc.1 แบงค์มองภาพคอลลาจ	เบน แบงค์
sc.2 เบนเดินเข้ามาในห้องแบงค์ในตอนเช้า เพื่อปลุกแบงค์	
sc.3 แบงค์นั่งทำงานอยู่บนโต๊ะอย่างหมกหมุ่น	MAIN EXTRA
sc.5 แบงค์ทะเลาะกับเบนอย่างรุนแรง	
sc.9 แบงค์ตื่นขึ้นมาด้วยความเศร้า	
sc.12 แบงค์ยืนมองภาพอยู่ในห้องพร้อมจะออกไปหาห้อง	EXTRA
COSTUME	
เสื้อผ้า เบน 3 ชุด	เสื้อผ้าแบงค์ 3 ชุด
PROP	
REMARK	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shooting Day	
วันเสาร์ที่ 18 กุมภาพันธ์ 2549	
ทะเล ร้านกาแฟ	
Scene 7,8	จังหวัดประจวบ
DESCRIPTION	MAIN
sc.7 แบนด์และเบนหยอกล้อเล่นกันที่ชายหาด	เบน แบนด์
sc.8 แบนด์นำงานไปนำเสนอให้หัวหน้า	MAIN EXTRA
	ต้อม
	EXTRA
COSTUME	
เสื้อผ้า เบน 3 ชุด	เสื้อผ้าแบนด์ ชุดเดิม
PROP	
งานของแบนด์	
REMARK	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shooting Day	
วันศุกร์ที่ 3 มีนาคม 2549	
สวนสาธารณะ, ห้องเบงก์	
Scene 7,8	จังหวัดกรุงเทพฯ
DESCRIPTION	MAIN
sc1 หญิงเล่นไวโอลินที่สวน เบงก์นั่งฟัง	หญิง เบงก์
sc.8 หญิงเล่นไวโอลินในห้องเบงก์ เบงก์เข้ามาสวมกอด	
sc.4 หญิงยืนมองบรรยากาศริมสระเบงก์ เบงก์ยืนมอง	MAIN EXTRA
	EXTRA
COSTUME	
เสื้อผ้า หญิง 3 ชุด	เสื้อผ้าเบงก์ 3 ชุด
PROP	
ไวโอลิน	
REMARK	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดงบประมาณในการสร้างภาพยนตร์ (Budget)

เอกสารแสดงงบประมาณการสร้างภาพยนตร์ (The Budget Form) เป็นการจัดการรวมสรุปรายของงบประมาณการสร้างภาพยนตร์ เริ่มต้นตั้งแต่ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ เพื่อสรุปค่าใช้จ่ายทั้งหมด นับตั้งแต่ขั้นตอนแรกจนถึงขั้นตอนสุดท้ายจนเสร็จออกมาเป็นผลงานที่สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Budget Plan			
Title : ภาพความหลัง			
Director : ทักษิณ มณีไพโรจน์			
Description	Unit Price	Quantities	Total
Pre – Production			
อุปกรณ์ประกอบฉาก			
- ชั้นวางหนังสือ	957	1	957
- มู่ลี่	299	2 อัน	598
- หนังสือ	950:1	50 เล่ม	950
- ผ้าปูที่นอน	299	1ชุด	299
- เก้าอี้	300	1ตัว	300
- โปสเตอร์อิท	142	1ชุด	142
- อัลบั้มรูป	449	1ชุด	449
- หมอน	89	1ใบ	89
- นาฬิกาตั้งโต๊ะ	299	1อัน	299
- เทป Mini - DV	200	4ม้วน	800
Production			
ค่าน้ำมัน	2000		2000
ค่าเช่ากล้อง	1500:วัน	5 วัน	7500
ค่าเช่าไฟ	4000	5 วัน	4000
ค่าอาหาร	200:วัน	3 วัน	600
ค่านักแสดงรอบแรก	8000รวมหมด	2 วัน	8000
ค่านักแสดงรอบสอง	7000รวมหมด	3 วัน	7000
Post – Production			
Harddisk	4000		4000
Grand Total			37,983

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

การถ่ายทำภาพยนตร์เริ่มต้นขึ้นต่อจากขั้นตอนการจัดเตรียมงานและวางแผนก่อนลงมือถ่ายทำการเตรียมงานนั้นควรต้องเตรียมให้พร้อมเป็นอย่างมากที่สุดเพื่อในเวลาการออกไปถ่ายทำจะได้เกิดปัญหาจากการวางแผนการเตรียมงานน้อยที่สุด จะได้นำเวลาที่เหลือไปแก้ไขสถานการณ์ที่เราไม่สามารถคาดคิดไว้ล่วงหน้าได้ต่อไป ส่วนทีมงานนั้นควรเบ่งหน้าทำให้ชัดเจนและไม่ก้าวก่ายงานซึ่งกันและกันควรทำงานที่ได้รับมอบในตำแหน่งให้ดีที่สุด ไม่เช่นนั้นอาจทำให้เกิดความล่าช้าในการทำงานและทำให้เปลืองงบประมาณในการใช้จ่ายมากขึ้น การทำงานควรเป็นไปอย่างรอบคอบและรัดกุม และการตัดสินใจควรตัดสินใจให้เด็ดขาด และคิดไตร่ตรองให้รอบครอบก่อนที่จะอนุมัติอนุมัติไป

ส่วนใหญ่การเตรียมในขั้นตอนนี้จะเกี่ยวข้องโดยตรงในส่วนของอุปกรณ์ได้แก่ อุปกรณ์กล้อง และอุปกรณ์ไฟ ก่อนจะถ่ายทำควรสำรวจอุปกรณ์ให้รอบคอบก่อนว่าสามารถพร้อมใช้งานได้เลย ก่อนที่จะย้ายไปยังสถานที่ถ่ายทำ เพราะเนื่องจากถ้าเกิดย้ายไปยังที่ถ่ายทำแล้วอุปกรณ์กลับไม่สามารถใช้งานได้ การถ่ายทำของเรา ก็จะไม่สามารถดำเนินการได้เช่นกัน

ขั้นตอนถ่ายทำนี้แบ่งลักษณะการถ่ายทำออกเป็น 2 ส่วนได้แก่

ฉากภายใน หลักๆได้แก่ ห้องนอนของเบงคี่ การถ่ายทำภายในนั้นการถ่ายทำค่อนข้างเป็นไปได้ด้วยความลำบากเนื่องจากขนาดของห้องพื้นที่การถ่ายมีน้อย การจัดไฟต่ออย่างลำบาก การวางตำแหน่งกล้องต้องคอยระวังไม่ให้เห็นตำแหน่งที่วางไฟ เมื่อมีการเปลี่ยนมุมที่จะถ่าย หรือเป็นการถ่ายภาพยนตร์กว้างการถ่ายจะถ่ายได้ยาก เนื่องจากเลนส์ของกล้องนั้นกว้างไม่พอ และยังคงต้องระวังเรื่องของแสงที่มีความแตกต่างกันมาก

ฉากภายนอก จะเป็นฉากที่ตัวละครใช้ดำเนินชีวิตประจำวันของเขา ได้แก่ฉากในสวนสาธารณะ ปัญหาในภายนอกจะแตกต่างกับฉากภายในมาก ถึงแม้จะมีพื้นที่ในการถ่ายทำกว้าง แต่การควบคุม สิ่งแวดล้อมต่างๆเป็นไปได้ด้วยความยากลำบาก เช่นคนที่เดินผ่านไปมา เสียงต่างๆ ที่เราไม่ต้องการ และสุดท้ายก็จะเป็นเรื่องของแสงอาทิตย์ซึ่งเราไม่สามารถควบคุมได้เลย

การถ่ายทำภาพยนตร์แบ่งลักษณะการทำงานได้เป็นส่วนๆดังนี้

งานแสดง (Acting)

ในส่วนของงานแสดง ผู้กำกับจะเป็นผู้ชี้แจงตั้งแต่การทำความเข้าใจของเรื่องบทการซ้อมก่อนทำการแสดง แล้วก็เป็นผู้ตัดสินใจว่าการแสดงที่ได้ถ่ายไปนั้นใช้ได้หรือไม่ ถ้าใช้ไม่ได้ก็ต้องชี้แจงจุดบกพร่องเพื่อให้ให้นักแสดง ได้แก้ไขข้อบกพร่องของตัวเองในการแสดงครั้งต่อไป

งานแสดงแบ่งหน้าที่การแสดงต่างๆออกได้ดังต่อไปนี้

1. **ผู้กำกับภาพยนตร์ (Director)** ผู้กำกับภาพยนตร์นอกจากจะเป็นผู้ควบคุมการดูแลการทำงานโดยรวมของทีมงานทั้งหมดแล้ว หน้าที่หลักๆ ยังต้องควบคุมกำกับการแสดงของนักแสดงอีกด้วย เป็นผู้ตัดสินใจว่าการแสดงของนักแสดงในฉากนั้นๆ ใช้ได้หรือไม่ มีส่วนที่จะต้องเพิ่มเติมตัดทอน หรือต้องแก้ไขอย่างไร ผู้กำกับต้องบอกนักแสดงให้รู้ถึงสิ่งเหล่านั้นเพื่อทำการปรับปรุงการแสดงให้ได้อย่างผู้กำกับคิดเอาไว้

2. **ผู้ช่วยผู้กำกับ (Assistant Director)** เป็นผู้ช่วยเหลือผู้กำกับในกรณีที่ต้องควบคุมการแสดงของนักแสดงหลายคน หรือนักแสดงตัวละกอบจำนวนมาก เป็นผู้รับฟังข้อแก้ไขและเป็นผู้ให้ข้อเสนอแนะบางอย่างต่อผู้กำกับเพื่อการทำงานที่รวดเร็วชัดเจนและเข้าใจถูกต้องตรงตามกัน

3. **ผู้ควบคุมความต่อเนื่อง (Continuity person)** มีหน้าที่ดูแลความถูกต้องของส่วนประกอบทุกส่วนที่ปรากฏอยู่ในฉาก ให้มีความต่อเนื่องทางการแสดง ทิศทางเข้าออก เวลาอารมณ์ ความรู้สึกและสิ่งต่างๆโดยรวม แล้วยังทำหน้าที่บันทึกข้อมูลทางการแสดงและการถ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำลงไปเอกสารบันทึกความต่อเนื่อง (Continuity report) เพื่อการแสดงในแต่ละครั้งว่ามี
ข้อบกพร่องในส่วนใดและการแสดงในครั้งใดที่ใช้ได้

งานออกแบบงานสร้าง (Production design)

งานออกแบบงานสร้างแม้ว่าจะเป็นงานในขั้นตอนช่วงเตรียมงานถ่ายทำ แต่ในขั้นตอน
การถ่ายทำนั้นยังจะละเอียดเสียมิได้ เนื่องจากขณะถ่ายทำภาพยนตร์จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุง
แก้ไขงานออกแบบโดยตลอด ไม่ว่าจะเป็นฉาก อุปกรณ์ประกอบฉาก เสื้อผ้านักแสดง เป็นต้น

งานออกแบบงานสร้างแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบต่างๆออกดังต่อไปนี้

1. **ผู้กำกับศิลป์ (Art director)** เป็นผู้ควบคุมรายละเอียดของฉากหรือสถานที่ถ่ายทำทั้ง
ในด้านการจัดวางและตกแต่งสิ่งต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในฉากที่กำลังจะถ่ายทำ ให้เกิดความสอดคล้อง
และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับเรื่องราวที่บทภาพยนตร์แสดงเอาไว้
2. **ผู้ดูแลอุปกรณ์ประกอบฉาก (Prop master)** มีหน้าที่จัดเก็บอุปกรณ์ที่ประกอบอยู่ใน
ฉากแต่ละฉาก โดยประสานงานกับผู้กำกับศิลป์ ซึ่งทำหน้าที่จัดวางหรือตกแต่งอุปกรณ์ประกอบ
ฉากเหล่านั้น ลงบนฉากโดยคำนึงถึงความสวยงามและความเหมาะสม
3. **ผู้ดูแลเครื่องแต่งกาย (Wardrobe)** มีหน้าที่จัดเตรียมเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายของ
นักแสดงแต่ละคน โดยคำนึงถึงความต่อเนื่องของเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายของนักแสดงในแต่ละฉาก
ด้วย

งานถ่ายทำภาพยนตร์ (Cinematograph)

งานถ่ายทำภาพยนตร์เกี่ยวข้องกับการใช้อุปกรณ์ต่างๆ ๑๓๕ อุปกรณ์กล้อง อุปกรณ์ไฟ
การทำงานในขั้นตอนนี้จำเป็นต้องมีความแม่นยำในการทำงานสูง ควรบริหารเวลาการทำงานให้
เหมาะสม และควรทำงานให้ได้ตามกำหนดที่ได้วางแผนไว้

งานถ่ายทำภาพยนตร์แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบต่างๆออกได้ดังต่อไปนี้

1. **ผู้กำกับภาพ (Director of photography)** เป็นผู้ถ่ายทอดเรื่องราวจากบทภาพยนตร์
ออกมาเป็นภาพ มีภาระหน้าที่ในการถ่ายทำ การวางตำแหน่งมุมกล้อง การเคลื่อนกล้อง การ
ตรวจสอบองค์ประกอบของภาพ ขนาดภาพ การจัดแสง ถือได้ว่าเป็นผู้ควบคุมดูแล การกระจายงาน
ต่างๆ ไปยังผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. **ผู้ถ่ายภาพ (Operative camera)** มีหน้าที่ถ่ายภาพควบคุมการทำงานของกล้องและการเคลื่อนกล้องตามตัวแสดงทั้งในแนวราบ (Pan) และแนวตั้ง (Tilt) ตรวจสอบขนาดภาพและองค์ประกอบภาพ ตามคำสั่งของผู้กำกับภาพ

3. **ผู้ช่วยถ่ายภาพ (Assistant camera)** มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกให้ผู้ถ่ายภาพ ในส่วนของการเคลื่อนย้ายตำแหน่งกล้อง มอนิเตอร์ และอุปกรณ์อื่นๆ บางครั้งอาจมีบทบาทในการช่วยควบคุมกล้องได้แก่ การชีพท์โฟกัส การปรับรูรับแสง เป็นต้น

4. **ผู้จัดแสง (Gaffer)** ดูแลงานฝ่ายแสง ควบคุมจัดตำแหน่งทิศทางไฟ ตัดสินใจเลือกใช้ขนาดกำลังไฟ แล้วยังควบคุมอุปกรณ์อื่นๆ ได้แก่ แผ่นกั้นแสง ผ้ากรองแสง เจลสี ต่างๆ กระจายสะท้อนแสง ถูกทรายถ่วงขาไฟ เป็นต้น

การจัดการ (Production management)

สถานที่ถ่ายทำ สถานที่ถ่ายทำในเรื่องนี้ภายในห้องเดิมที่นั่นเป็นห้องโล่งๆ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงคิดว่าการถ่ายทำภายในห้องที่สถานที่นี้เป็นสถานที่ที่สะดวก เพราะข้าพเจ้าสามารถจัดทุกอย่างให้เป็นตามที่ข้าพเจ้าคิดและวางแผนไว้ได้ จากนั้นจึงค่อยๆ หาเฟอร์นิเจอร์ สิ่งของต่างๆ ที่จะเข้ามาประกอบในฉาก โดยซื้อเพิ่มเข้ามาบ้าง และหยิบยืมจากผู้อื่นบ้าง และสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับห้องที่ใช้ถ่ายในฉากนี้คือ เป็นห้องที่ข้าพเจ้าสามารถใช้ได้โดยไม่ต้องเสียค่าเช่า และค่าใช้จ่าย ส่วนฉากที่เป็นฉากภายนอกทั้งหมดนั้นข้าพเจ้าได้เดินทางไปดูมาก่อน จากนั้นจึงหาวันเวลาเพื่อทำการถ่ายทำเลย เนื่องจากสถานที่ภายนอกนั้นไม่มีผู้ที่เป็นเจ้าของหรือต้องของผู้ใดในการใช้สถานที่

อาหาร สำหรับอาหารในกองถ่ายนั้น เป็นอาหารกล่องที่สั่งตามร้านอาหารตามสั่งธรรมดา โดยการให้ทีมงานไปสั่งข้าวตามจำนวนคนที่มีอยู่ในขณะนั้น โดยข้าพเจ้ายังคงถ่ายทำอยู่และเมื่ออาหารมาถึงพักกองและรับประทานอาหาร เพื่อพร้อมที่จะเริ่มถ่ายต่อไป

การเดินทางและการนัดหมาย ส่วนของการเดินทางนั้น ข้าพเจ้าจะให้นักแสดงมายังที่หมายโดยให้นักแสดงเรียกแท็กซี่มาและนัดมาล่วงหน้าก่อนเพื่อทำการเตรียมพร้อมเพื่อถ่ายทำ ส่วนทีมงานทุกคนจะนัดรวมกันที่ใดที่หนึ่งและก็นั่งรถส่วนตัวของข้าพเจ้าไปด้วยกัน เนื่องจากทีมงานมีน้อยการใช้วิธีนี้จึงไม่มีปัญหาใดๆ

การบันทึกเสียงภาพยนตร์ (Sound recorder)

การบันทึกเสียงภาพยนตร์ในเรื่องนี้จะใช้เครื่องอัดเสียงในตัวกล้อง เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้มีบทพูดเพียงฉากเดียว และฉากส่วนใหญ่จะเป็นฉากที่ใช้เสียงบรรยากาศเป็นส่วนมาก จึงตัดปัญหาการใช้เครื่องอัดซึ่งจะทำให้การถ่ายทำนั้นยุ่งยากขึ้นไปอีก

และเสียงที่ใช้ประกอบในภาพยนตร์สามารถแบ่งประเภทของเสียงได้ดังนี้

1. เสียงบรรยากาศ (Ambient)

เสียงบรรยากาศถือเป็นเรื่องสำคัญมากสำหรับการถ่ายทำภาพยนตร์เสียง เพราะถ้าปราศจากเสียงพื้นหลังที่ช่วยเชื่อมประสานระหว่าง Shot และเสียงอาจจะว่างลง สิ่งที่ขาดหายไปนี้จะทำให้คนดูรู้สึกสะดุดทำให้ภาพยนตร์ขาดความต่อเนื่อง สำหรับภาพยนตร์เรื่องนี้ถึงแม้จะเลือกสถานที่ที่คิดว่าไม่มีเสียงรบกวนแล้วแต่ภายหลังได้รู้ว่าบริเวณนั้นมีสนามยิงปืน เมื่อถ่ายทำจะมีเสียงปืนเข้ามาเป็นระยะๆ จึงต้องแก้ปัญหาโดยการใช้เสียงบรรยากาศจากที่อื่นเข้ามา ประกอบกับเสียงเดิมที่มีอยู่โดยให้เสียงเดิมนั้นมีความดังน้อยกว่า

2. เสียงประกอบ (Sound effect)

หลักสำคัญของการใช้เสียงประกอบคือ การยึดเอาภาพเป็นหลักและเสียงประกอบนั้นเกิดขึ้นจากภาพในการเลือกใช้เสียงประกอบแต่ครั้งจะต้องคำนึงถึงหลักของความจริงเสมอ เสียงประกอบแต่ละเสียง จะแสดงความหมายในตัวเอง ส่วนภาพยนตร์เรื่องนี้ เสียงประกอบส่วนใหญ่จะไม่มีมาก จะใช้เสียงดนตรีเพื่อบรรยายบรรยากาศของภาพที่เห็นเป็นส่วนใหญ่ โดยเพลงเหล่านี้มาจากเพลงสำเร็จรูปตามแผงเทป และเป็นเพลงที่ซ้ำๆ แต่งขึ้นบางส่วน

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post – production)

การตัดต่อลำดับภาพ

ก่อนอื่นต้องพิจารณาพื้นฐานของภาพยนตร์ก่อนว่าภาพยนตร์ที่ตัดนั้นเป็นภาพยนตร์แนวใด และควรเล่าเรื่องแบบไหน ส่วนภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์แนวชีวิตรัก และตัวละครจะหมกมุ่นอยู่แต่ความหลังที่ผ่านมาแล้ว การตัดต่อในเรื่องนี้จึงเน้นที่การตัดสลับระหว่างฉากปัจจุบันและฉากภายในอดีตที่ตัวละครหวนคิดถึงเป็นหลัก

เมื่อเรารู้ถึงแนวทางการเล่าเรื่องของภาพยนตร์แล้ว เราจำเป็นต้องแยกจุดมุ่งหมายของแต่ละฉากว่าฉากใดต้องการความหมาย และความรู้สึกอย่างไร ซึ่งตามที่กล่าวมาข้างต้น ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์แนวชีวิตรัก ซึ่งตัวละครยึดอยู่กับความหลังดังนั้นการตัดจะต้องเล่าให้คนดูรู้ถึงทั้ง 2 เหตุการณ์ที่มีความแตกต่างไม่ใช่เหตุการณ์เดียวกัน

นอกจากจะคำนึงถึงแนวทางการลำดับภาพเพื่อเล่าเรื่องราวแล้วนั้น การใช้เทคนิคบางอย่างในการเชื่อมต่อภาพก็มีผลสำคัญในการสร้างอารมณ์เพิ่มมากขึ้นด้วย เช่น การใช้เทคนิคทำให้ภาพช้าลงเพื่อดึงอารมณ์คนดูให้จดจ่ออยู่กับฉากนั้นอย่างช้าๆ การใช้ Dissolve เพื่อให้ภาพรู้สึกนุ่มนวลขึ้น และเป็นการยืดเวลาในช่วงนั้นให้ดูยาวนานยิ่งขึ้น การใช้ Fade เข้าและออก ช่วยแยกแยะเวลาและสถานการณ์ออกจากกันในแต่ละฉากได้

ข้าพเจ้าค้นคว้าหาข้อสรุปถึงรูปแบบของการตัดต่อลำดับภาพของภาพยนตร์เรื่องนี้ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 แบบดังต่อไปนี้

การตัดต่อลำดับภาพแบบต่อเนื่อง

การตัดต่อลำดับภาพแบบต่อเนื่อง (Continuity) คือ การลำดับภาพแบบนำเอาภาพจาก Shot ต่างๆ จากตอนเดียวกันมาลำดับเล่าเรื่องราวต่อเนื่องกัน โดยไม่มีภาพอื่นๆที่ไม่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในตอนนั้นๆ เข้ามาแทรก ทั้งนี้เพื่อเป็นการเน้นย้ำถึงเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นในฉาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นั้นได้อย่างชัดเจน การตัดต่อในลักษณะนี้จำเป็นต้องคำนึงถึงความต่อเนื่องของตัวแสดงเป็นหลัก เนื่องจากการเปลี่ยนภาพหนึ่ง ไปยังอีกภาพหนึ่งนั้น การแสดงและทิศทางของตัวแสดงจะเป็นตัว เชื่อมโยงระหว่างกัน

การตัดต่อลำดับภาพที่มีการสนทนา

การตัดต่อลำดับภาพที่มีการสนทนานั้น จะต้องคำนึงถึงการเคลื่อนไหวของลักษณะ ท่าทางและคำพูดให้สอดคล้องกัน เราจะละเลยส่วนใดส่วนหนึ่งหรือความสำคัญกับส่วนใดส่วน หนึ่งมากขึ้นไปกว่ากันไม่ได้ สิ่งที่สำคัญที่สุดในการตัดต่อลำดับภาพที่มีฉากสนทนานั้นคือ จังหวะรับส่งคำพูดที่ดี อีกทั้งการมีปฏิกิริยาตอบรับ (Re - action) ของตัวแสดงเพื่อบ่งบอก ความหมายของคำพูดที่ได้ยิน ได้ฟัง

การตัดต่อลำดับภาพแบบเน้นอารมณ์

การตัดต่อลำดับภาพแบบเน้นอารมณ์เป็นการตัดต่อลำดับภาพเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ของ ฉากนั้น ๆ เช่น อารมณ์เหงา เศร้า สนุกหรือตื่นเต้น ด้วยอารมณ์ที่แตกต่างกันนี้ทำให้จังหวะ และเวลาของการลำดับภาพมีความแตกต่างกันไป อารมณ์เหงาหรือเศร้าจะให้จังหวะและเวลาใน การตัดภาพที่ช้า เพื่อให้คนดูค่อยๆ ซึมซับความรู้สึก ในทางตรงกันข้าม จังหวะและเวลาในการ ตัดภาพที่เร็วจะเหมาะกับอารมณ์ตื่นเต้นและสนุกสนาน แต่ก็ไม่ใช่เสมอไปในเรื่องนี้มีการตัดภาพที่ เร็วในอารมณ์ที่เหงาและคิดถึง โดยใช้ภาพในอดีตที่ตัวละครนึกถึงแวบเข้ามาบ้าง เพื่อให้รู้ถึง ความรู้สึกของตัวละครให้มากขึ้น

ขั้นตอนการตัดต่อลำดับภาพแบ่งออกเป็นขั้นตอนต่างๆดังนี้

การตัดต่อลำดับภาพหยาบ (Rough cut)

การตัดต่อลำดับภาพแบบหยาบเป็นการจัดวางเรียงภาพและเสียงไปตามลำดับบทภาพยนตร์ เพื่อดูเรื่องราวทั้งหมดโดยยังไม่เน้นเรื่องของจังหวะ และเวลา อีกทั้งยังดูความเหมาะสมด้วยว่า ส่วนใดควรเก็บไว้ ส่วนใดที่ควรจะตัดออก เมื่อเห็นว่าส่วนใดไม่สมบูรณ์หรือขาดหายไป ซึ่งมี ผลต่อเรื่องราวก็ควรทำการบันทึกเก็บไว้ เพื่อทำการถ่ายซ่อมหรือทำเพิ่มเติมขึ้น

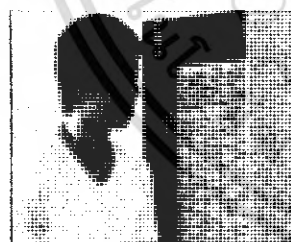
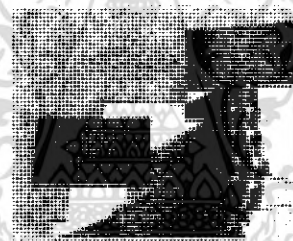
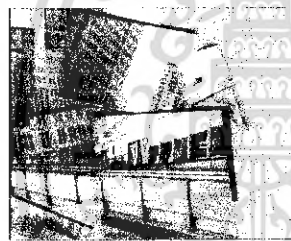
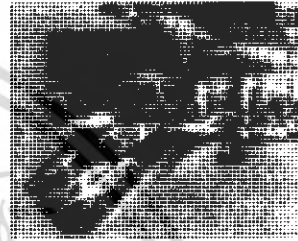
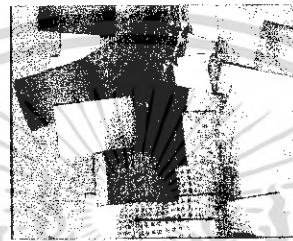
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตัดต่อภาพอย่างละเอียด (Final cut)

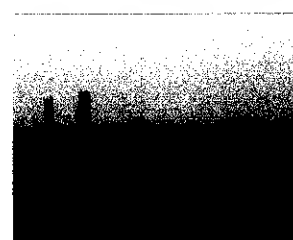
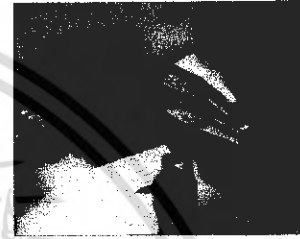
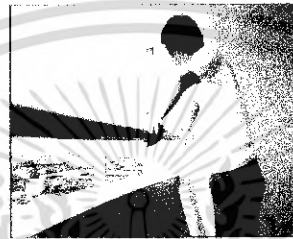
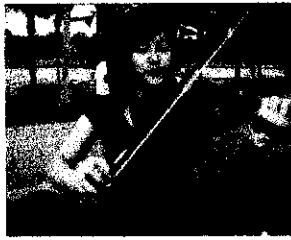
การตัดต่อในขั้นสุดท้ายนั้นเป็นการตัดต่อลำดับเรื่องราวโดยละเอียดให้ความสำคัญกับทุกสิ่งทุกอย่างในภาพยนตร์ รวมถึงการเพิ่มเติมหรือถอดเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์และลงตัวมากที่สุด ขั้นตอนนี้ผู้กำกับมีความสำคัญในการควบคุมและชี้แจง เนื่องจากผู้กำกับเป็นผู้เห็นเรื่องราวในภาพยนตร์มากกว่าใคร

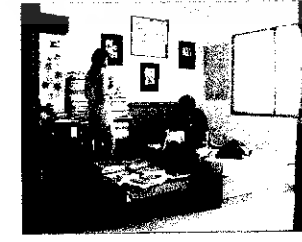
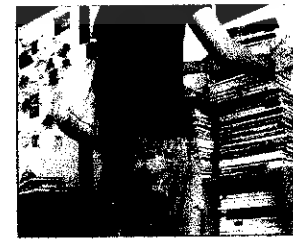
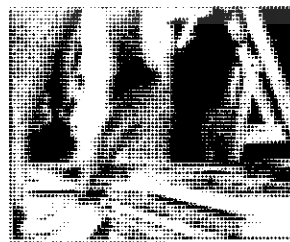
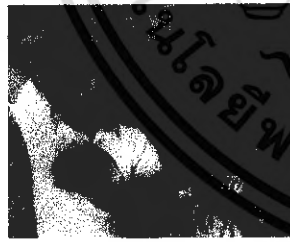
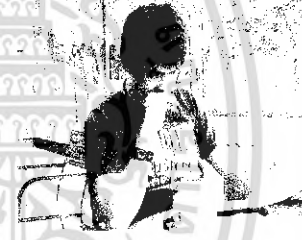
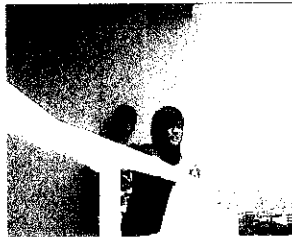
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

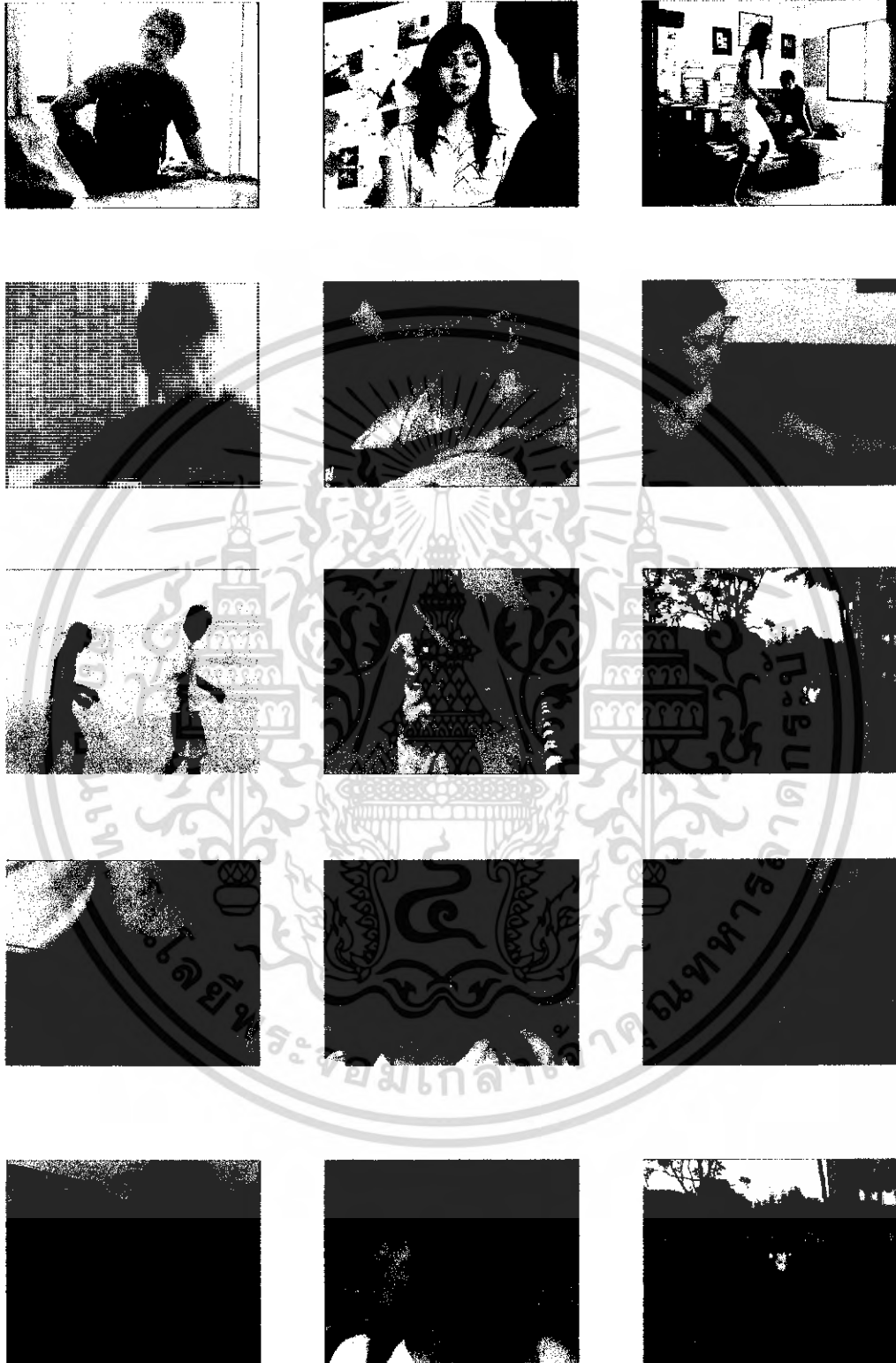
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุปการทำงาน

จากขั้นตอนนี้ทุกขั้นตอนที่กล่าวมาข้างต้นแล้วนั้น ขั้นตอนนี้ทุกขั้นตอนนี้เป็นเรื่องที่ทำทนายและวัดความสามารถของตัวข้าพเจ้าเป็นอย่างดี ว่าข้าพเจ้าจะมีประสิทธิภาพหรือไม่ที่จะทำงานขั้นนี้ให้ออกมาถู่วงและสำเร็จเป็นภาพยนตร์ออกมาได้ด้วยดี ความรู้ทั้งหมดที่ได้ศึกษามาถูกนำออกมาใช้รวมถึง อุปสรรคต่างๆในการทำงานที่ไม่คาดคิด ทำให้เป็นประสบการณ์ที่มีค่าอย่างยิ่งสำหรับตัวข้าพเจ้า

ในสถานะของข้าพเจ้าซึ่งเป็นนักศึกษาทางสาขาวิชาภาพยนตร์ถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ในขั้นต้นที่ดียิ่งก่อนออกไปทำงานในโลกนอกรั้วมหาวิทยาลัย ทำให้ทุกๆขั้นตอนถูกออกมาใช้ได้เรียนรู้ออกมาอย่างเป็นระบบ รวมถึงข้อบกพร่องต่างๆที่เกิดขึ้น ซึ่งนั่นอาจเกิดจากการขาดประสบการณ์ ซึ่งสิ่งนี้จะป็นประสบการณ์ และจะทำให้ข้าพเจ้าเกิดความเชี่ยวชาญต่อไป

การแก้ปัญหา ถือได้ว่าเป็นการเรียนรู้จากการทำงานจริงๆที่สำคัญ ทำให้ได้เรียนรู้ว่าไม่มีอะไรนั้นดีและดีเยี่ยมดังที่เราคิด ทุกๆการทำงานนั้นจะมีอุปสรรคที่จะต้องให้เรานั้นได้แก้ปัญหาเสมอ ให้เราได้ตัดสินใจ ลงมือ แก้ปัญหา ถึงแม้ว่ามันจะคิดแต่สิ่งนี้เองจะทำให้เราได้ค้นสิ่งที่ถูกต้องต่อไป ในการทำงานครั้งนี้ถือว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าและล้ำค่าซึ่งได้รับจากการผ่านขั้นตอนกระบวนการทั้งหมดจนงานสำเร็จออกมาได้ด้วยดี

ปัญหาในการทำงานต่างๆของข้าพเจ้าอาจจะจำแนกออกมาได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ปัญหาในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

บทภาพยนตร์

ปัญหาของส่วนบทภาพยนตร์เป็นปัญหาแรกและเป็นปัญหาหลักซึ่งการลงมือจะถ่ายทำหรือเริ่มงานทุกอย่างขึ้นอยู่กับสิ่งนี้ ด้วยบทภาพยนตร์ของข้าพเจ้านั้นยังขาดความแข็งแรง และความหน้าเชื่อถือที่จะทำให้คนดูคล้อยตาม เนื่องจากเป็นเพราะประสบการณ์ในการเล่าเรื่องยังน้อย และได้คุยกับอาจารย์ที่ปรึกษาน้อยไป จึงทำให้แก้ไขข้อบกพร่องไม่ได้เท่าที่ควร

การบริหารเวลาและเตรียมงาน

การบริหารเวลาและเตรียมงานอาจจะถือได้ว่าเป็นจุดที่อ่อนที่สุดของข้าพเจ้าซึ่งทำให้สิ่งที่คิดไว้ในตอนแรกคลาดเคลื่อนไปหมด จึงมีผลกระทบต่อการทำงานที่ต่อเนื่องมาทุกอย่าง และเนื่องด้วยเวลาที่กระชั้นชิด ทุกอย่างทำด้วยความเร่งรีบ ทั้งการคัดเลือกตัวนักแสดง การเก็บบทภาพยนตร์ สถานที่ถ่ายทำ รวมถึงการวางตารางเพื่อที่จะทำการถ่ายทำด้วย

2. ปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

ปัญหาในขั้นตอนนี้จะเป็นการรวมปัญหาทุกปัญหาที่ทำให้เราต้องคิดและแก้ไขตลอดเวลา ทั้งปัญหาที่มาจากวางแผนก่อนถ่ายทำที่ไม่ดี รวมถึงปัญหาเฉพาะหน้าที่เราคาดไม่ถึงว่าจะเกิดขึ้นในการทำงาน ได้แก่

นักแสดง

เนื่องจากการเตรียมงานที่ไม่พร้อมเท่าที่ควรทำให้นักแสดงยังไม่เข้าใจถึงบทบาทที่แท้จริงเพื่อทำการสร้างอารมณ์ออกมาในการแสดง การชักซ้อมนั้นก็แทบจะไม่ได้มีเวลาเต็มที่เท่าที่ควรจนถึงปัญหาใหญ่ที่สุดที่ไม่คาดคิดคือการที่นักแสดงนั้นติดธุระซึ่งไม่สามารถมาเล่นให้ได้ จึงทำให้ต้องมีการเปลี่ยนบทขึ้นมาอย่างกระทันหัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ในการทำงาน

พื้นที่ส่วนใหญ่ที่ใช้ในการถ่ายทำในเรื่องนี้จะอยู่ในห้อง ซึ่งการถ่ายภายในห้องนั้น ข้อจำกัดในการถ่าย มุมที่ใช้ และแสงที่กำหนดเป็นไปด้วยความยากลำบาก เนื่องจากห้องนั้นเล็กเกินไปสำหรับการถ่ายทำ ถึงแม้ว่าจะดูใหญ่ในแง่ของที่อยู่อาศัย ปัญหาอีกอย่างคือเสียงรบกวน บริเวณพื้นที่ที่ทำการถ่ายทำ เนื่องจากบริเวณนั้นมีสนามอิงปิ่นจึงต้องอาศัยช่วงเวลาเสียงเงียบแล้วรีบทำการถ่ายทำในบริเวณนั้นให้สำเร็จ

เงินและทรัพยากร

เป็นสิ่งที่เป็อุปสรรคมากที่สุด เนื่องจากด้วยเวลาที่ข้าพเจ้าเป็นคนที่ไม่ได้ร่ำรวยมาก สิ่งที่สามารถจะขอเพื่อมาเช่าฉากได้นั้นมีน้อยเกินไป รวมถึงค่าใช้จ่ายในทางด้าน นักแสดงเป็นเสียส่วนมากเนื่องจากจัดมาจากบริษัทที่จัดหานักแสดง รวมทั้งในด้านอุปกรณ์การถ่ายทำ เช่น กล้อง ไฟ ทำให้ส่วนที่จะนำมาใช้ในการจัดฉากนั้นน้อยลงไป รวมถึงค่าใช้จ่ายที่จะไปถ่ายนอกสถานที่ด้วย

3. ปัญหาหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

ภาพ

เมื่อได้ทำการถ่ายทำเสร็จแล้วนำม้วนเทป Mimi Dv ที่บันทึกภาพไว้เรียบร้อยแล้วก็นำมาลงสู่คอมพิวเตอร์ เมื่อได้ดูภาพทั้งหมดที่ถ่ายทำแล้วบางฉากบางคานั้นยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ซึ่งบางสิ่งที่เห็นในการถ่ายในสถานที่จริงกับในภาพที่พร้อมจะตัดต่อมันแตกต่างกันเนื่องจากการถ่ายทำข้าพเจ้าไม่สามารถดูที่จอภาพเองได้ จึงทำให้ภาพไม่ตรงกับที่คิดไว้เล็กน้อย และสืบเนื่องปัญหาจากขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ ทำให้เมื่อทำการลำดับภาพแล้ว ภาพที่ต้องการนำมาใช้แล้วเพื่อให้เรื่องนั้นสมบูรณ์ได้ขาดหายไปจึงทำให้ต้องเสียเวลากลับมาถ่ายเพิ่มเติมอีกครั้งซึ่งทำให้เสียทั้งเงิน และเวลา

เสียง

ปัญหาด้านเสียงดังที่กล่าวเอาไว้ว่าในบริเวณที่ถ่ายทำจะมีเสียงรบกวนเข้ามาตลอด ได้แก่ เสียงปืนจากสนาม เสียงคนตะโกนในละแวกใกล้เสียง ทั้งหมดนี้ทำให้การอัดเสียงในการถ่ายทำภาพยนตร์เป็นไปได้ด้วยความลำบาก จึงต้องมาปรับแก้ในขั้นตอนหลังการถ่ายทำนี้เพื่อให้ได้เสียงที่สมจริง และปราศจากเสียงที่ไม่ต้องการ ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากขั้นตอนการทำงานทุกขั้นตอน ทุกอย่างมันจะดำเนินไปตามระบบของมันซึ่งไม่อาจจะมองข้ามไปได้ถ้าพลาดขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งไปนั้น หรือเลยไม่ได้ใจ ปัญหา ก็จะเกิดตามขึ้นมาทันที เพราะฉะนั้นภาพที่เราคิดไว้ในหัว โดยไม่ได้ทำการเรียบเรียงออกมาให้เป็นรูปธรรมที่ทำให้ทุกคนเห็นและสามารถเข้าใจร่วมกันกับเราได้นั้น ย่อมทำให้ การสื่อสารและการดำเนินการไม่เป็นไปตามดังที่เราคิดได้ และในงานภาพยนตร์นั้น ไม่ใช่เป็นงานที่สามารถใช้แรงกายแรงสมอง เพียงผู้เดียวและจะสำเร็จได้ แต่มันเป็นการทำงานที่ต้องใช้ทีม ทุกคนต้องให้ใจกับเรา เพราะนี่ไม่ใช่ภาพยนตร์ของเขา แต่เป็นภาพยนตร์ของเรา

ในการทำงานทุกขั้นตอนของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ละเลยส่วนเล็กน้อยๆ ไปโดยคิดว่ามันไม่สำคัญ เช่นการเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาให้มากเพื่อทำการแก้ไขจุดที่บกพร่องของงาน เพราะอาจารย์ที่ปรึกษาย่อมมีคำแนะนำที่ดีให้เสมอ ด้วยเหตุเพียงเท่านั้นจึงทำให้ส่งผลกระทบต่อการทำงานของข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก เริ่มจากการเตรียมความพร้อมในการถ่ายทำ เริ่มการถ่ายทำ และจนมาถึงหลังการถ่ายทำ ในทุกขั้นตอนนั้นย่อมมีปัญหาแน่นอน แต่ด้วยเหตุเล็กๆเพียงเท่านั้น ทำให้ปัญหาทุกปัญหามันเพิ่มมากขึ้นและเหนี่ยวนำมากขึ้นจากความไม่พร้อมในการทำงานของเราเอง

บรรณานุกรม

วินทร์ สืบเชียง , การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต , ศิลปนิพนธ์ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต
 , กรุงเทพมหานคร ; คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ , สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
 ทหารลาดกระบัง , พ.ศ. 2547

เสี่ยวจันทร์ แรมไพร , หนังสือรวมเรื่องสั้น ผีเข้าผีออก , กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2548

ประภัสสร เกศอนันต์ , การกำกับภาพยนตร์ , กรุงเทพมหานคร ; สถาบันเทคโนโลยี
 พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง , พ.ศ. 2544

รักसानต์ วิวัฒน์สินอุดม , คนสร้าง สร้างหนัง หนังสือ , กรุงเทพมหานคร ;
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , พ.ศ. 2545

ภาพยนตร์เรื่อง , หมาจร กำกับโดย วิศิษฐ์ สาสนเที่ยง , พ.ศ. 2546

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายทักษิณ มณีไพโรจน์

เกิดวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2526 ที่จังหวัดกรุงเทพฯ

ประวัติการศึกษา

ระดับประถมศึกษา	2539	โรงเรียน ราชวินิต กรุงเทพมหานคร
ระดับมัธยมศึกษา	2545	โรงเรียน ราชวินิต มัชฌม กรุงเทพมหานคร
ระดับปริญญาตรี	2545	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขา ภาพยนตร์และวีดิโอ

ประวัติการทำงาน

บริษัท GMM THAI HUB (GTH) ในตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้กำกับ

15 มีนาคม - 30 เมษายน พ.ศ. 2548

ประวัติผลงานภาพยนตร์

- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวแอ็คชั่น ความยาวไม่เกิน 15 นาที จากวิชาการถ่ายทำภาพยนตร์ 2 เรื่อง “ คู่ซิ่งหยุดโลก ” ปี พ.ศ. 2547 ในตำแหน่ง ผู้กำกับภาพ
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ความยาวไม่เกิน 15 นาที จากวิชาการกำกับภาพยนตร์ 2 เรื่อง “ 50 สตางค์ ” ปี พ.ศ. 2547 ในตำแหน่ง ผู้กำกับ
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ความยาวไม่เกิน 15 นาที จากวิชาโครงการพิเศษ เรื่อง “ ลืม ” ปี พ.ศ. 2548 ในตำแหน่ง ผู้กำกับ
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิตรัก ความยาวไม่เกิน 15 นาที จากวิชาศิลปะนิพนธ์ เรื่อง “ ภาพความหลัง ” ปี พ.ศ. 2548 ในตำแหน่ง ผู้กำกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้